

17.4 ਗੈਸਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ (Transport of Gases)

(O₂) ਅਤੇ CO₂ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਲਹੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 97% O₂ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਖੂਨ ਦੇ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 20-25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ CO₂ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਬਾਈਕਾਰਬੋਨੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 7% CO₂ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਰਾਹੀਂ ਘੁਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

17.4.1 ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਦਾ

ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਲੋਹਾ ਯੁਕਤ ਵਰਣਕ ਹੈ। ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲਟ ਕ੍ਰਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਆਕਸੀਜਨ, ਆਕਸੀਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਅਣੂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਰ ਆਕਸੀਜਨ ਅਣੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਬੱਝਣਾ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ O₂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਦਬਾਓ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।

CO₂ ਦਾ ਅੰਸ਼ਿਕ ਦਬਾਓ H⁺ ਘਣਤਾ ਅਤੇ ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੀ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੰਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨੂੰ pO₂ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਆਲੇਖਿਤ ਕਰਨ ਤੇ ਸਿਗਮੋਇਡ ਵਕਰ (Sigmoid Curve) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ

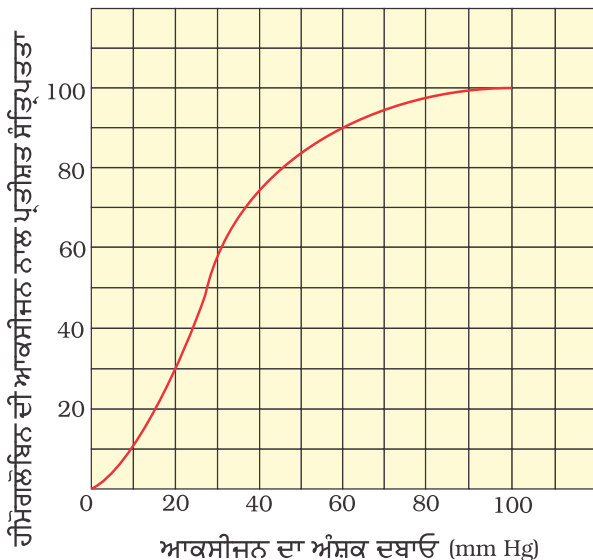

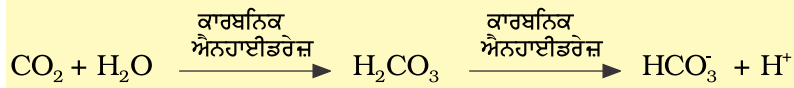
Figure 17.5 ਆਕਸੀਜਨ ਵੰਡ ਗ੍ਰਾਫ

ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰਾਫ ਨੂੰ ਅਨਿਯੋਜਿਤ ਵੱਕਰ (Dissociation Curve) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਨਾਲ ਆਕਸੀਜਨ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ pCO₂, H⁺ ਸੰਘਣਤਾ ਆਦਿ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਚਿੱਕਰ 17.5)। ਐਲਵਿਉਲਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਉੱਚ pO₂, ਨਿਮਨ pCO₂, ਘੱਟ H⁺ ਸੰਘਣਤਾ ਅਤੇ ਨਿਮਨ ਤਾਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਆਕਸੀਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਅਨੁਕੂਲ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਨਿਮਨ pO₂, ਉੱਚ pCO₂, ਉੱਚ H⁺ ਸੰਘਣਤਾ ਅਤੇ ਉੱਚ ਤਾਪਮਾਨ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਆਕਸੀਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਤੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਰਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ O₂ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਤੋਂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਸਤਹ ਤੇ ਬੱਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖੰਡਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੈਂ ਮਿ. ਲੀ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਲਹੂ ਸਾਧਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਲਗਪਗ 5 ਮਿਲੀ ਆਕਸੀਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

17.4.2 ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ (Transport of Carbon dioxide)

CO₂ (ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ) ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਬੋਅਮੀਨੋਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ (ਲਗਭਗ 20-25%) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਹਾਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਧਨ CO₂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਬਾਓ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। pO₂ ਇਸ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ pCO₂ ਅਤੇ ਨਿਮਨ pO₂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਨਾਲ CO₂ ਦਾ ਵਿਖੰਡਨ ਹੋਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਨਾਲ ਬੱਝੀ CO₂ ਐਲਵਿਉਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਨਜ਼ਾਈਮ ਕਾਰਬਨਿਕ ਐਨਹਾਈਡਰੇਜ ਦੀ ਸੰਘਣਤਾ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ

ਅਤੇ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਨਜ਼ਾਈਮ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਿਰਿਆ ਦੋਵਾਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਢਾਹੂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਾਰਣ CO_2 ਵੱਧ ਹੋਣ ਤੇ CO_2 ਲਹੂ (RBC ਅਤੇ ਪਲਾਜ਼ਮਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ HCO_3^- ਤੋਂ H^+ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਲਵਿਉਲਾਈ ਵਿੱਚ pCO_2 ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਉਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ CO_2 ਅਤੇ H_2O ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਈਕਾਰਬੋਨੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਿਸ਼ੂ ਸਤ੍ਹਾ ਤੇ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਵਿਉਲਾਈ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ CO_2 ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਮੁੜ CO_2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 17.4)। ਹਰ 100 ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਡੀਆਕਸੀਜਨੇਟਡ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਐਲਵਿਉਲਾਈ ਵਿੱਚ CO_2 ਦੀ 4 ਮਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

17.5 ਸਾਹ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨਾ (Regulation of Respiration)

ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਹ ਦੀ ਲੈਅ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਨ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਮੈਡੂਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਹ ਲੈਅ ਕੇਂਦਰ (RESPIRATORY RHYTHM CENTER) ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਹ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪੋਨਜ਼ (PONS) ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ (PNEUMOTAXIC) ਕੇਂਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਸਾਹ ਲੈਅ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਾੜੀ ਸੰਕੇਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹ ਦਰ (RESPIRATORY RATE) ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੈਅ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਰਸ ਸੰਵੇਦੀ ਕੀਮੋਸੈਨਸਟਿਵ ਕੇਂਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ CO_2 ਅਤੇ H^+ ਲਈ ਅਤਿ ਸੰਵੇਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਕੇ ਸਾਹ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਂਯੋਜਨ (TIME MANAGEMENT) ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਂਧਮਨੀ ਚਾਪ (AORTIC ARC) ਅਤੇ ਕੈਰੋਟਿਡ ਧਮਨੀ (CAROTID ARTERY) ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਵੇਦੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵੀ CO_2 ਅਤੇ H^+ ਸੰਘਣਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਾਰਵਾਈ ਪੱਖ ਤੋਂ ਲੈਅ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਹ ਲੈਅ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

17.6 ਸਾਹ ਸਬੰਧੀ ਦੋਸ਼ (Disorders of Respiratory System)

ਦਮਾ (Asthma) : ਇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੌਂਕਾਈ ਅਤੇ ਬ੍ਰੌਂਕੀਉਲ ਦੀ ਸੋਜ ਕਰਨ ਸਾਹ ਵੇਲੇ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਹ ਨਲੀ ਦੀ ਸੋਜ (BRONCHITIS)/ਬ੍ਰੌਂਕਾਈਟਿਸ : ਸਾਹ ਨਲੀ ਦੀ ਸੋਜ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਹ ਨਲੀ ਵਿੱਚ ਜਲਣ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਖੰਘ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਹ ਚੜਨਾ/ਐਮਫੀਸੇਮਾ (Emphysema) : ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਵਿਓਲਰ ਭਿੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਸ ਸੋਖਣ ਸਤ੍ਹਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਗਰਟ ਪੀਣਾ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਕਿੱਤਾ ਸਾਹ ਰੋਗ (Occupational Respiratory Disorders) : ਕੁੱਝ ਉਦਯੋਗਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਰਗੜਾਈ, ਪਿਸਾਈ ਜਾਂ ਤੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇੰਨੇ ਧੂੜ ਕਣ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਾਹ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੋਜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰੋਸ਼ਾ ਯੁਕਤ ਟਿਸ਼ੂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਮਜਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਬ (ਮਾਸਕ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰ (Summary)

ਸੈੱਲ ਢਾਹੂ ਉਸਾਰੂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਨਾਲ CO_2 ਵਰਗੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈੱਲਾਂ ਤੱਕ ਆਕਸੀਜਨ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਵਿਕਸਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੂਰਣ ਵਿਕਸਿਤ ਸਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਵਾ ਮਾਰਗ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਸਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਹਵਾ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (Inspiration) ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (Expiration) ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰ O_2 ਅਤੇ CO_2 ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਇਹਨਾਂ ਗੈਸਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਹਨ, ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਲਹੂ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰ O_2 ਅਤੇ CO_2 ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਸੈੱਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ (Cellular Respiration) ਦੂਜੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਸਾਹ ਖਿੱਚਣਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਤੇ ਸਾਹ ਨਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਟਰਕੋਸਟਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਡਾਇਆਫਰਾਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਓ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਵਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਇਤਨ ਨੂੰ ਸਪਾਇਰੋਮੀਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂ ਵਿਚਕਾਰ CO_2 ਅਤੇ O_2 ਦੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਪ੍ਰਸਰਣ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਰਣ ਦਰ O_2 ($p\text{O}_2$) ਅਤੇ CO_2 ($p\text{CO}_2$) ਦੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਦਬਾਓ ਅੰਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਰਣ ਪਰਤ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਰਣ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਕ CO_2 ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਰਣ ਲਈ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਹਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ $p\text{O}_2$ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਕਸੀਜਨ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ $p\text{O}_2$ ਘੱਟ ਅਤੇ $p\text{CO}_2$ ਤੇ H^+ ਦੀ ਸੰਘਣਤਾ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸਾਨੀ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਗਪਗ 70% CO_2 ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਕਾਰਬਨਿਕ ਅਨਹਾਈਡਰੋਜ਼ ਐਨਜਾਈਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਾਈਕਾਰਬੋਨੇਟ (HCO_3^-) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 20-25% CO_2 ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਬੋਕਸੀਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਹਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ $p\text{CO}_2$ ਵੱਧ ਅਤੇ $p\text{O}_2$ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਹ ਲਹੂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ $p\text{CO}_2$ ਘੱਟ ਅਤੇ $p\text{O}_2$ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਲਹੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਮੈਡੂਲਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਹ ਕੇਂਦਰ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪੌਨਜ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਿਊਮੋਟੌਕਸਿਕ (Pneumotoxic) ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸ ਸੰਵੇਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਾਹ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਰਵਰਤਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ (Exercises)

1. ਵਾਈਟਲ ਕਪੈਸਟੀ (vital capacity) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਓ। ਇਸਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਦੱਸੋ।
2. ਆਮ ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਬਾਕੀ ਹਵਾ ਦੇ ਆਇਤਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋ।
3. ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਸੋਖਣ ਕੇਵਲ ਫੇਫੜਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂ ?
4. CO_2 ਦੇ ਪਰਿਵਹਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ ? ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
5. ਫੇਫੜੇ ਦੀ ਹਵਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ pO_2 ਅਤੇ pCO_2 ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਿਲਾਨ ਕਰੋ।
 - (i) pO_2 ਘੱਟ, pCO_2 ਵੱਧ।
 - (ii) pO_2 ਵੱਧ, pCO_2 ਘੱਟ।
 - (iii) pO_2 ਵੱਧ, pCO_2 ਵੱਧ।
 - (iv) pO_2 ਘੱਟ, pCO_2 ਘੱਟ।
6. ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
7. ਸਾਹ ਦਾ ਨਿਯਮਨ (respiration regulation) ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
8. pCO_2 ਦਾ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਪਰਿਵਹਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ?
9. ਪਹਾੜ ਤੇ ਚੜਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਹ ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ?
10. ਕੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
11. ਆਕਸੀਜਨ ਵਿਖੰਡਨ ਵੱਕਰ (Oxygen Dissociation Curve) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਸਿਗਮੋਈਡਲ ਸਰੂਪ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ?
12. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਾਈਪੋਕਸੀਆ (hipoxia) ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ? ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
13. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੱਸੋ।
 - (a) IRV ਅਤੇ ERV
 - (b) ਸਾਹ ਖਿੱਚਣ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਕੱਢਣ ਯੋਗਤਾ
 - (c) ਵਾਈਟਲ ਕਪੈਸਟੀ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ
14. ਟਾਈਡਲ ਆਇਤਨ (Tidal Volume) ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ? ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਟਾਈਡਲ ਆਇਤਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਇ 18

ਸਰੀਰ—ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ (ਗੇੜ)

Body Fluids and Circulation

- 18.1 ਲਹੂ
Blood
- 18.2 ਲਸੀਕਾ (ਟਿਸ਼ੂ ਦ੍ਰਵ)
Lymph (Tissue Fluid)
- 18.3 ਸੰਚਾਰ-ਪੱਥ
Circulatory Pathways
- 18.4 ਦੋਹਰੀ ਗੇੜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ
Double Circulation
- 18.5 ਦਿਲ-ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ
Regulation of Cardiac Activity
- 18.6 ਲਹੂ-ਗੇੜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦੋਸ਼
Disorders of Circulatory System

ਹੁਣ ਤਕ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿਖ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਜੀਵਤ ਸੈੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਕਸੀਜਨ, ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਦਾਰਥ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਕਟ ਜਾਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ (CO_2) ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਧਾਰਣ ਜੰਤੂ ਜਿਵੇਂ ਸੰਪਜ ਅਤੇ ਸਿਲਨਟਰੇਟ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਆਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਖੋੜਾਂ (Cavities) ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਸੌਖੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਹਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮੇਤ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਪੱਖੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਸਧਾਰਣ ਤਰਲ ਲਹੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਦ੍ਰਵ ਲਸੀਕਾ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਹਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਲਹੂ ਤੇ ਲਸੀਕਾ (ਟਿਸ਼ੂ ਦ੍ਰਵ) ਦੇ ਘੱਟਕਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹੋਗੇ। ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਗੇੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

18.1 ਲਹੂ (Blood)

ਲਹੂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟਿਸ਼ੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਵ, ਮੈਟਰਿਕਸ, ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਘਣਿਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

18.1.1 ਪਲਾਜ਼ਮਾ (Plasma)

ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਗਾੜ੍ਹਾ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਲਹੂ ਦੇ ਆਇਤਨ ਦਾ ਲਗਭਗ 55% ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ 90-92% ਤਕ ਪਾਣੀ ਅਤੇ 6-8% ਤਕ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਈਬਰੀਨੋਜਨ, ਗਲੋਬੁਲਿਨ ਅਤੇ ਐਲਬਿਉਮਿਨ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਹਨ। ਫਾਈਬਰੀਨੋਜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਲਹੂ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜਾ ਖਰਿਡ (Clotting or coagulation of Blood) ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਲੋਬੁਲਿਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਐਲਬਿਉਮਿਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਚਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਖਣਿਜ ਆਇਨ ਜਿਵੇਂ Na^+ , Ca^{++} ,

Mg^{++} , HCO_3^- , Cl^- ਆਦਿ ਵੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਲੂਕੋਜ਼, ਅਮਾਈਨੋ ਐਸਿਡ ਅਤੇ ਲਿਪਿਡ ਵੀ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਹੂ ਦਾ ਥੱਕਾ ਜਾਂ ਖਰਿੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਕ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਥੱਕਾ/ ਖਰਿੰਡ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਨੂੰ ਸੀਰਮ (Serum) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

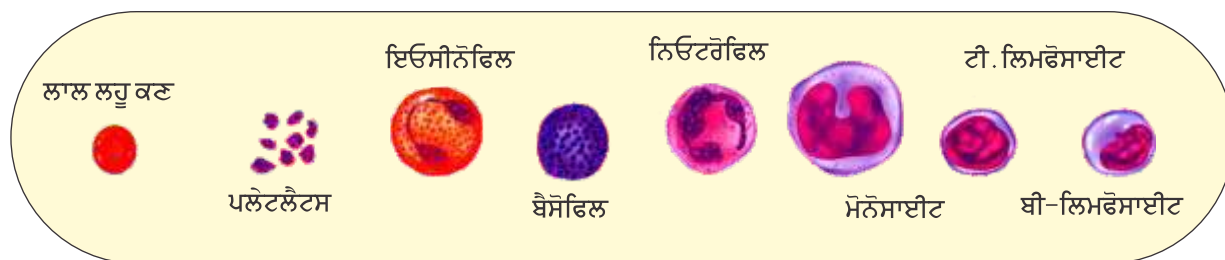
18.1.2 ਸੰਘਨਿਤ ਪਦਾਰਥ (Formed Elements)

ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣ (Erythrocytes), ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਕਣ (Leucocytes) ਅਤੇ ਪਲੇਟਲੈਟਸ (Platelets) ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਘਨਿਤ ਪਦਾਰਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 18.1) ਅਤੇ ਇਹ ਲਹੂ ਦਾ ਲਗਭਗ 45% ਤਕ ਭਾਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣ (Erythrocytes) ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੈੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50-5000000 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਲਹੂ (5 ਤੋਂ 5.5 ਮਿਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਮੀਟਰ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋੜ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਦੇ ਲਾਲ ਕਣ ਗੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੀ ਮੱਜਾ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਣਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਦੋਹਰੇ ਅਵਤਲ (Biconcave) ਆਕਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਇੱਕ ਲੋਹਾਯੁਕਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 12 ਤੋਂ 16 ਗ੍ਰਾਮ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਾਹ ਜਾਂ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਹਿਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 120 ਦਿਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣ ਸਪਲੀਨ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਲਿਊਕੋਸਾਈਟ ਨੂੰ ਹੀਮੋਗਲੋਬਿਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਰੰਗਹੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਕਣ (White Blood Corpuscles) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਕ ਜਾਂ ਨਾਭਿਕ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ 6000-8000 ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਲਹੂ, ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਨੂਲੋਸਾਈਟ ਅਤੇ ਏਗ੍ਰੈਨੂਲੋਸਾਈਟ (Granulocyte And Agranulocyte)। ਨਿਊਟਰੋਫਿਲ, ਇਊਸੀਨੋਫਿਲ ਅਤੇ ਬੇਸੋਫਿਲ ਗ੍ਰੈਨੂਲੋਸਾਈਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਲਿਮਫੋਸਾਈਟ ਅਤੇ ਮੋਨੋਸਾਈਟ ਏਗ੍ਰੈਨੂਲੋਸਾਈਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ। ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਊਟਰੋਫਿਲ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ (ਲਗਭਗ 60-65%) ਅਤੇ ਬੇਸੋਫਿਲ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਤੋਂ ਘੱਟ (ਲਗਭਗ 0.5 - 1.0%) ਤਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਨਿਊਟਰੋਫਿਲ ਅਤੇ ਮੋਨੋਸਾਈਟ (6-8%) ਭਕਸ਼ੀ ਸੈਲ (Phagocytes) ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਸੋਫਿਲ, ਹਿਸਟਾਮਿਨ, ਲਿਰੋਟੋਨਿਕ, ਹਿਪਾਰਿਨ ਆਦਿ ਦਾ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਜਕਾਰੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਊਸੀਨੋਫਿਲ (2-3%) ਸੰਕਰਮਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਐਲਰਜੀ ਪ੍ਰੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਿਮਫੋਸਾਈਟ (20-25%) ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਟੀ ਅਤੇ ਬੀ (T

ਚਿੱਤਰ 18.1 ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਸੰਘਨਿਤ ਪਦਾਰਥ

and B)। ਬੀ ਅਤੇ ਟੀ ਦੋਨਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲਿੰਫੋਸਾਈਟ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਲੇਟਲੈਟਸ ਨੂੰ ਥਰੋਂਬੋਸਾਈਟ (Thrombocytes) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਗਾਕੈਰਿਉਸਾਈਟ (ਹੱਡੀ ਮੱਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈੱਲਾਂ) ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖੰਡਨ ਤੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (1.5 ਲੱਖ ਤੋਂ 3.5 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਘਣ ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਪਲੇਟਲੈਟਸ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਲਹੂ ਦਾ ਥੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਲੇਟਲੈਟਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕਾਰਣ ਥੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲਗਣ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਲਹੂ ਵੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

18.1.3 ਲਹੂ ਸਮੂਹ (Blood Groups)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਲਹੂ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕੁਝ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਦਾ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਸਮੂਹ Rh ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

18.1.3.1 ABO ਸਮੂਹ (A,B,O, GROUP)

ABO ਸਮੂਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਲ ਲਹੂ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੇ ਦੋ ਐਂਟੀਜਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਨਾ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਂਟੀਜਨ A,B ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਐਂਟੀਬਾਡੀ (ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਤੀਰਧੀ) ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਐਂਟੀਬਾਡੀ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਐਂਟੀਜਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰ ਲਹੂ ਸਮੂਹਾਂ A,B,O,AB ਵਿੱਚ ਐਂਟੀਜਨ ਅਤੇ ਐਂਟੀ ਬਾਡੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀ 18.1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਲਹੂ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲਹੂ ਦਾ ਥੱਕਾ ਬਣਨ ਜਾ ਆਰ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵਰਗੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਪੇਸ਼ ਆਵੇ। ਲਹੂ ਦਾਤਾ ਸੰਯੋਜਤਾ ਸਾਰਣੀ 18.1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 18.1 ਲਹੂ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦਾਤਾ ਸੁਯੋਗਤਾ

ਲਹੂ ਸਮੂਹ	RBC ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਐਂਟੀਜਨ	ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਐਂਟੀਬਾਡੀ	ਜਿਸ ਤੋਂ ਲਹੂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ DONOR GROUP
A	A	ਐਂਟੀ-B	A, O
B	B	ਐਂਟੀ-A	B, O
AB	A, B	ਕੋਈ ਨਹੀਂ	AB, A, B, O
O	ਕੋਈ ਨਹੀਂ	ਐਂਟੀ-A, B	O

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਹੂ ਗਰੁਪ O ਇੱਕ ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ਲਹੂ ਦਾਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਲਹੂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਗਰੁੱਪ AB ਸਰਬ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਤੋਂ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

18.1.3.2 Rh ਸਮੂਹ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਂਟੀਜਨ Rh ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਲਗਭਗ 80% ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ Rh ਐਂਟੀਜਨ ਰਹੀਸਸ (Rhesus) ਜਾਤੀ ਦੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਂਟੀਜਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ Rh ਐਂਟੀਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ Rh ਪਾਜ਼ੀਟਿਵ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ Rh ਐਂਟੀਜਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ Rh ਨੈਗੇਟਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ Rh ਨੈਗੇਟਿਵ ਵਾਲੇ ਲਹੂ ਨੂੰ

Rh ਪਾਜ਼ੀਟਿਵ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ Rh ਨੈਗੇਟਿਵ ਲਹੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਂਟੀਬਾਡੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲਹੂ ਚੜਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ Rh ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ Rh ਨੈਗੇਟਿਵ ਖੂਨ ਵਾਲੀ ਗਰਭਵਤੀ ਮਾਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚਲੇ ਭਰੂਣ ਦਾ ਖੂਨ Rh ਪਾਜ਼ੀਟਿਵ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਰੂਣ ਦੇ Rh ਐਂਟੀਜਨ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਾਤਾ ਦੇ Rh- V_e ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਖੂਨ ਪਲੇਸੈਂਟਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਬੱਚੇ ਦੇ Rh+ V_e ਖੂਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ Rh ਐਂਟੀਜਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਂਟੀਬਾਡੀ ਬਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇ Rh ਨੈਗੇਟਿਵ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਐਂਟੀਬਾਡੀ ਭਰੂਣ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ Rh ਪਾਜ਼ੀਟਿਵ ਐਂਟੀਜਨ ਵਿੱਚ ਪੁਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਹੂ ਕਣ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਰੂਣ ਲਈ ਜਾਨ ਲੇਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਪੀਲੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਐਰੀਥਰੋਬਲਾਸਟੋਸਿਸ ਫੀਟਾਲਿਸ (ERYTHROBLASTOSIS FOETALIS) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ Rh ਪ੍ਰਤੀਰਖਿਆ (Rh Antibodies) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

18.1.4 ਖਰਿੰਡ ਜਾਂ ਥੱਕਾ (Coagulation of Blood)

ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਜਾਂ ਜਖਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸਰੂਪ ਲਹੂ ਦਾ ਥੱਕਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਹੂ ਨੂੰ ਵਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਜਾਂ ਜਖਮ ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਗੂੜੇ ਲਾਲ ਜਾਂ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਝੱਗ ਵਰਗੀ ਪਰਤ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਲਹੂ ਦਾ ਖਰਿੰਡ ਜਾਂ ਥੱਕਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਧਾਗੋਂ ਦੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਈਬਰਿਨ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਗ੍ਰਸਤ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਵਲਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਈਬਰਿਨ ਲਹੂ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਐਨਜ਼ਾਈਮ ਥਰੋਂਬਿਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਫਾਈਬਰਿਨੋਜਨ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਥਰੋਂਬਿਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਰਿਆਗੀਨ ਪ੍ਰੋਥਰੋਂਬਿਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਥਰੋਂਬੋਲਾਈਨੋਸ ਸਮੂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਨਜ਼ਾਈਮ ਸਮੂਹ ਲਹੂ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਰਿਆਗੀਣ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਨੇਕਾਂ ਐਨਜ਼ਾਈਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਇਕ ਸੱਟ ਜਾਂ ਜਖਮ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਲੇਟ ਲੈਟਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਤੋਂ ਥੱਕੇ ਦੇ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਖਮੀ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੱਟ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਕ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖਰਿੰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਫਾਈਬਰਿਨ ਆਇਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

18.2 ਲਸੀਕਾ (Lymph) ਟਿਸ਼ੂ ਦ੍ਰਵ (Tissue Fluid)

ਲਹੂ ਜਦ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਅਣੂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਹੂ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਪਦਾਰਥ ਸੈੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰਲ ਨੂੰ ਅੰਤਰਾਲੀ ਦ੍ਰਵ (Interstitial fluid or tissue fluid) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਖਣਿਜ ਲੂਣ ਵੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਹੂ ਅਤੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪੋਸ਼ਕ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਗੈਸਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਇਸੇ ਦ੍ਰਵ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਲ ਲਸੀਕਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Lymphatic system) ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਵ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਿਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਲਸੀਕਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤਰਲ ਨੂੰ ਲਸੀਕਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਲਸੀਕਾ ਇੱਕ ਰੰਗਗੀਣ ਦ੍ਰਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਿਫੋਸਾਈਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਲਿਫੋਸਾਈਟ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਿਆ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲਸੀਕਾ ਪੋਸ਼ਕ ਪਦਾਰਥ, ਹਾਰਮੋਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਵਹਿਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਂਦਰ ਦੇ ਵਿੱਲਾਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੈਕਟੀਅਲ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਲਸੀਕਾ ਰਾਹੀਂ ਸੋਖਦੇ ਹਨ।

18.3 ਲਹੂ ਗੋੜ ਪੱਥ (Circulatory Pathways)

ਲਹੂ ਗੋੜ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Open circulatory system) ਆਰਥਰੋ ਪੋਡਾ ਅਤੇ ਮੋਲੱਸਕਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਲਹੂ ਸਥਾਨਾਂ (Sinuses) ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਈਨਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਹ ਖੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਨੋਲਿਡ ਅਤੇ ਗੀੜਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਤੋਂ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪੱਥ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਗੀੜਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆਂ ਹੋਇਆ ਪੇਸ਼ੀਦਾਰ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਛਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਾਨੇ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਮਫੀਬੀਅਨ ਅਤੇ ਰੈਪਟਾਈਲ ਦਾ (ਮਗਰਮੱਛ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦਿਲ ਤਿੰਨ ਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਮਗਰਮੱਛ, ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਥਣਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਚਾਰ ਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਦੋ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੱਛਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਪੰਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਗਲਫੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਕਸੀਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਤੱਕ ਪੁਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਹ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਕਹਿਰੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Single Circulation) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਮਫੀਬੀਅਨ ਅਤੇ ਰੈਪਟਾਈਲ ਵਿੱਚ ਖੱਬਾ ਆਰੀਕਲ ਗਲਫੜੇ, ਫੇਫੜੇ, ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਜਾ ਆਰੀਕਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਲਹੂ ਨੂੰ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਪੰਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪੂਰਣ ਦੋਹਰੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Incomplete double Circulation) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਥਣਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਇਹ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਬਿਨਾਂ ਲਹੂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪੱਥ ਇਹਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਹਰੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Double Circulation) ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ।

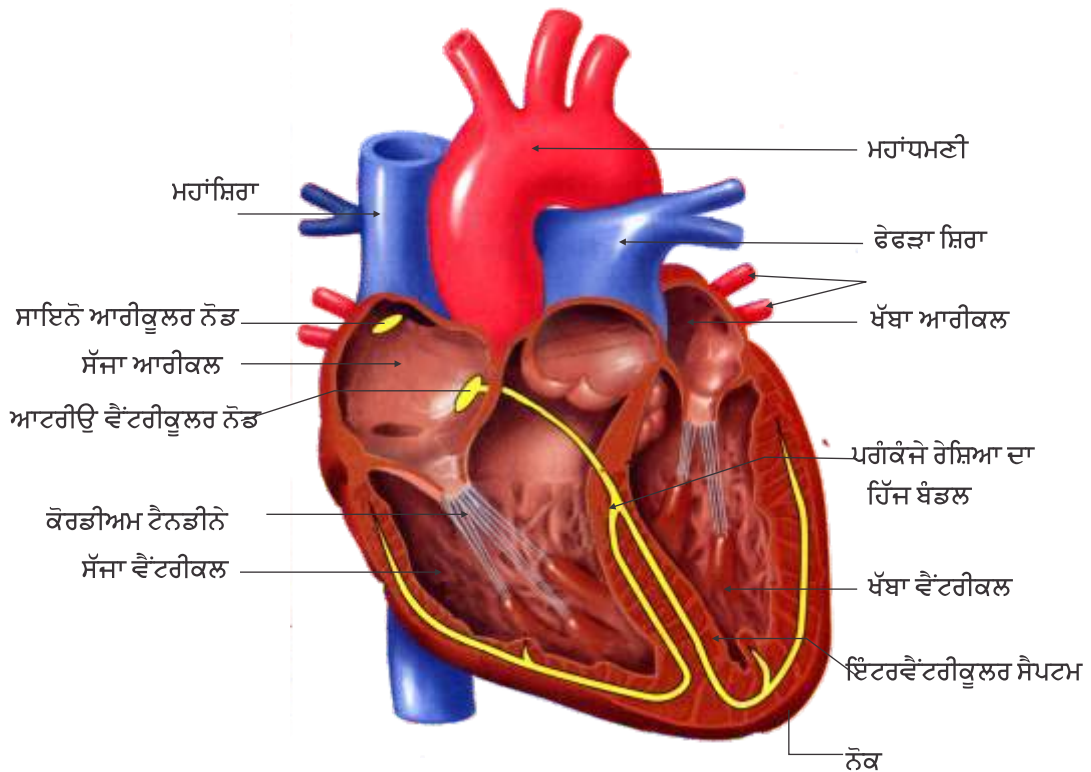
18.3.1 ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Human Circulatory System)

ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਸਨੂੰ ਲਹੂ ਵਹਿਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੇਸ਼ੀਦਾਰ ਦਿਲ, ਬੰਦ ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ, ਲਹੂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਵ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤਰਲ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋਗੇ।

ਦਿਲ— ਦਿਲ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਭਰੂਣ ਦੀ ਮੱਧ ਪਰਤ ਮੀਜੋਡਰਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮੱਧ ਛਾਤੀ ਖੋੜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਝੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਦ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਝਿੱਲੀਦਾਰ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਵਰਨੀ ਦ੍ਰਵ (ਪੈਰੀਕਾਰਡੀਅਲ ਫਲਿਓਡ) ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਚਾਰ ਖਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵਲ ਦੋ ਆਰੀਕਲ ਕੁੱਝ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਕੁੱਝ ਛੋਟੇ। ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਪੇਸ਼ੀਦਾਰ ਕੰਧ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਟਰਆਰਟੀਰੀਅਲ ਸੈਪਟਮ (Interartrial septum) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੋਨਾਂ ਆਰੀਕਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਚਿੱਤਰ 18.2) ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਰੇਸ਼ੇ ਯੁਕਤ ਟਿਸ਼ੂ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਤਰਵੈਂਟਰੀ ਕੂਲਰ ਸੈਪਟਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵੀ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਰੇਸ਼ੇਦਾਰ ਟਿਸ਼ੂ ਐਟਰੀਓ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਸੈਪਟਮ (atric ventricular septum) ਰਾਹੀਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਸੈਪਟਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਛੇਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੋਨਾਂ ਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੇ ਛੇਦ ਤੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ (Tricuspid Valve) ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੱਬੇ ਆਰੀਕਲ ਤੇ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੇ ਛੇਦਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਦੋ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ (Bicuspid Valve) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀ (Pulmonary Artery) ਅਤੇ ਮਹਾਂਧਮਣੀ (Aorta) ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ ਚੰਦਰਕਾਰ ਵਾਲਵ (Semi Lunnar Valve) ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੇ ਵਾਲਵ ਖੂਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਆਰੀਕਲ ਤੋਂ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਅਤੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਤੋਂ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀ ਜਾਂ ਮਹਾਂਧਮਣੀ। ਵਾਲਵ ਲਗੂ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਉਲਟੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ।

ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੀ ਭਿੱਤੀ ਆਰੀਕਲ ਦੀ ਭਿੱਤੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਸਨੂੰ ਨੋਡਲ ਟਿਸ਼ੂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 18.2)। ਇਸ ਟਿਸ਼ੂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਸੱਜੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਈਨੋ ਆਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ (Sino Auricular Node) (SAN) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੰਜ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਖੱਬੇ

ਚਿੱਤਰ 18.2 ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲ ਦਾ ਕਾਟ ਚਿੱਤਰ

ਸਿਰੇ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਆਟਰੀਓ-ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਸੈਪਟਾ (Atrio-ventricular Node) (AVN) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਪੱਟ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਟਰੀਓ-ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਸੈਪਟਾ (Atrio Ventricular Septa) ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਪੱਟ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਰੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਜਿਸਨੂੰ ਆਰੀਕੂਲੋ-ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਬੰਡਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਰੀਕੂਲੋ-ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਦੋ ਸੱਜੀ ਅਤੇ ਖੱਬੀ ਸਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋ ਕੇ ਅੰਤਰ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਸੈਪਟਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਖੇਪ ਰੇਸ਼ੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪੂਰੇ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਪੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਕਿੰਜੇ ਰੇਸ਼ੇ (Purkinje Fibres) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਜੀ ਅਤੇ ਖੱਬੀ ਸਾਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਇਹ ਰੇਸ਼ੇ ਬੰਡਲ ਆਫ ਹਿਜ (Bundle of His) ਕਹਿਲਾਂਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੋਡਲ ਟਿਸ਼ੂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰੀ ਕਿਸੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਕਿਰਿਆ ਉਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਆਟੋਐਕਸਾਈਟੇਬਲ (Auto Excitable) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਰਿਆ ਉਰਜਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੋਡਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵੱਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਈਨੋ ਆਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਿਆ ਉਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ 70-75 ਕਿਰਿਆ ਉਰਜਾ (Action Potential) ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਲੈਅ ਰੂਪੀ ਸੁੰਗੜਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪੇਸ ਮੇਕਰ (Pace Maker) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸਾਧਾਰਨ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ 70-75 ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਔਸਤਨ 72 ਧੜਕਣ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ।

18.3.2 ਦਿੱਲ ਚੱਕਰ (Cardiac Cycle)

ਦਿੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਾਣੀਏ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਲਓ ਦਿਲ ਦੇ ਚਾਰੇ ਖਾਨੇ ਅਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਭਾਵ ਦਿਲ ਵੀ ਅਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ (diastole) ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ-ਨੁਕਰਾ ਅਤੇ ਦੋ-ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਹੂ ਫੇਫੜਾ ਸ਼ਿਰਾ (Pulmonary Vein) ਅਤੇ ਮਹਾਂਸ਼ਿਰਾ Vena Cava ਰਾਹੀਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਅਰਧ ਚੰਦਰਕਾਰ ਵਾਲਵ/ ਸੇਮੀਲਿਊਨਰ ਵਾਲਵ (Semilunar Valve) ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਈਨੋਆਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਕਿਰਿਆ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਦੋਵੇਂ ਆਰੀਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਕੇ ਆਰੀਕੂਲੋ ਸਿਸਟੋਲ (Atrial Systole) ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 30% ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅੰਤਰ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਆਰੀਕੂਲੋ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਅਤੇ ਆਰੀਕੂਲੋ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਬੰਡਲ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੰਡਲ ਆਫ ਹਿਜ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਪੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਗੜਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਸੁੰਘੜਨ ਸਮੇਂ ਆਰੀਕਲ ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਨੂੰ ਆਰੀਕਲ ਸੁੰਘੜਨ ਦੀ ਸਿਸਟੋਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀ ਆਰੀਕਲ ਸੁੰਘੜਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਸੁੰਘੜਨ ਸਮੇਂ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦਬਾਓ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ ਅਤੇ ਦੋ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲਹੂ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਭਾਵ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਤੋਂ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਦਬਾਓ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਸੈਮੀਲਿਊਨਰ ਵਾਲਵ ਜਿਹੜੇ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀ (ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ) ਅਤੇ ਮਹਾਂਧਮਣੀ (ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ) ਵੱਲ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਖੁਲ੍ਹਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਹੂ ਇਹਨਾਂ ਧਮਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪੱਥ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਹੁਣ ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਵੈਂਟਰੀਕਲਰ ਡਾਇਆਸਟੋਲ (Ventricular Diastole) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਤੇ ਦਬਾਓ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈਮੀਲਿਊਨਰ ਵਾਲਵ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦਾ ਉਲਟ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦਬਾਓ ਹੋਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਦਾ ਦਬਾਓ ਵੱਧ ਹੋਣ

ਕਾਰਨ ਦੋ ਨੁਕਰਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਰਾ ਵਾਲਵ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਰੀਕਲ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਤੋਂ ਆਰੀਕਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁੜ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਈਨੋ ਆਰੀਕੂਲਰ ਨੋਡ ਮੁੜ ਕਿਰਿਆ ਊਰਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਲਿਖੀ ਸਾਰੀ ਕਿਰਿਆ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਇੱਕ ਧੜਕਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਧੜਕਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਿੱਚਲੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦਿਲ ਚੱਕਰ (Cardiac Cycle) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦਾ ਸੰਘੜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਸਿਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕੀ ਦਿਲ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ 72 ਵਾਰ ਧੜਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਮਾਂ 0.88 ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ 70 ਮਿਲੀ ਲਹੂ ਪੰਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਇਤਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਇਤਨ ਨੂੰ ਦਿਲ ਧੜਕਣ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਤੇ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹਰ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਲਹੂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਔਸਤਨ 5000 ਮਿਲੀ ਜਾਂ 5 ਲੀਟਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਇਤਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਧੜਕਣ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਖਿਡਾਰੀ ਦੌੜਾਕ ਦੀ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਦਰ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

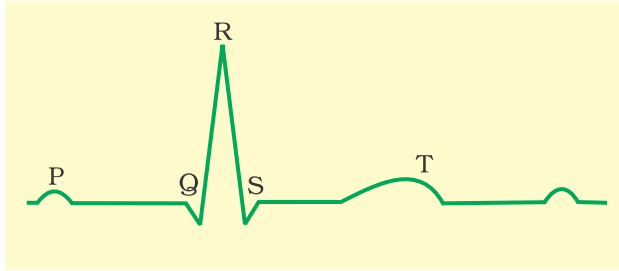
ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧੁਨੀਆਂ ਸਟੇਥੋਸਕੋਪ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਧੁਨੀ ਲੁਬ (LUB) ਦੋ ਨੁਕਰਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਰਾਂ ਵਾਲਵ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੀ ਧੁਨੀ ਡਬ (DUB) ਸੋਮੀ ਲਿਓਅਨਰ ਵਾਲਵ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਧੁਨੀਆਂ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ?

18.3.3 ਇਲੈਕਟਰੋਕਾਰਡੀਓਗਰਾਫ (Electrocardiograph) (ECG)

ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਟੇਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋਗੇ। ਜਦ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲ ਦੇ ਦੋਰੇ ਕਾਰਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਮਸ਼ੀਨ (ਮਾਨੀਟਰਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ) ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੀ-ਪੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ (ਇਲੈਕਟਰੋਕਾਰਡੀਓਗ੍ਰਾਫ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦਿਲ ਗ੍ਰਾਫ (ਇਲੈਕਟਰੋਕਾਰਡੀਓਗਰਾਮ) (ECG) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 18.3)। ECG ਦਿਲ ਦੇ ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਕਿਰਿਆ ਕਲਾਪਾ ਦਾ ਗ੍ਰਾਫ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਕਰਨ ਹੈ। ਰੋਗੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣਕ ECG ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨ ਨਾਲ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬਿਜਲੀ ਲੀਡ (ਦੋਵੇਂ ਗੁੱਟਾ ਅਤੇ ਅੱਡੀ) ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਈ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿਕ ECG ਬਾਰੇ ਹੀ ਦਸਾਂਗੇ। ECG ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਿਖਰ ਨੂੰ P ਤੋਂ T ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। P ਤਰੰਗ ਨੂੰ ਆਰੀਕਲ ਦੇ ਸਿਖਰ ਜਾਂ ਉੱਤੇਜਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਆਰੀਕਲ ਦਾ ਸੰਘੜਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। QRS ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੇ ਅਧਰੁਵਣ (Dipolarisation of The Ventricles) ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੇ ਸੰਗੜਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਘੜਨ R ਤਰੰਗ ਦੇ ਇਕਦਮ ਬਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਿਸਟੋਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤਨ ਹੈ। T ਤਰੰਗ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਤੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। T ਤਰੰਗ ਦਾ ਅਤੇ ਸਿਸਟੋਲ ਧੜਕਣ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ QRS ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦਿਲ ਧੜਕਣ ਦਰ ਵੀ ਕੱਢੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿਸੇ

ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 18.3 ਮਨੁੱਖੀ ECG ਦਾ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ

18.4 ਦੋਹਰੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Double Circulation)

ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸਿਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਜੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਪੰਪ ਕੀਤਾ ਲਹੂ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀਆਂ (PULMONARY ARTERY) ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਮਹਾਂਧਮਣੀ (Aorta) ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀ (Pulmonary Vein) ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਖੱਬੇ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੋੜ ਪੱਥ ਨੂੰ ਫੇਫੜਾ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ

(Pulmonary Circulation) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਕਸੀਜਨਯੁਕਤ ਲਹੂ ਮਹਾਂਧਮਣੀ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਧਮਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕੇਸ਼ਕਾਵਾਂ (Capillaries) ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਟਿਸ਼ੂਆ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਿਰਾ, ਸ਼ਿਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਸ਼ਿਰਾ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਤੀਬਥ ਪੋਸ਼ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Systemic Circulation) ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 18.4)। ਇਹ ਲੜੀਬੱਧ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੋਸ਼ਕ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਆਕਸੀਜਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ CO_2 ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੰਵਹਿਣੀ ਸੰਬੰਧ ਭੋਜਨ ਨਲੀ ਅਤੇ ਜਿਗਰ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਿਗਰ ਪੋਰਟਲ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Hepatic Portal System) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਗਰ ਪੋਰਟਲ ਸ਼ਿਰਾ ਲਹੂ ਨੂੰ ਆਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਜਿਗਰ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਉਹ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਲ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Coronary System) ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਲਹੂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

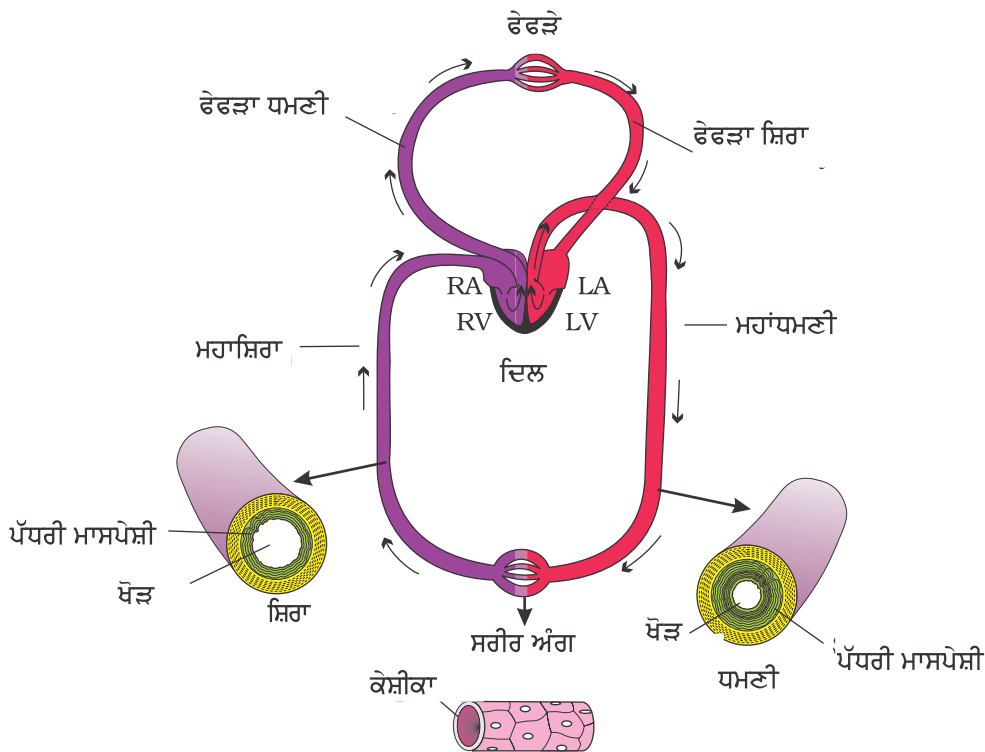
18.5 ਦਿਲ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ (Regulation of Cardiac Activity)

ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਆਮ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੇਸ਼ੀ ਟਿਸ਼ੂ (Nodal Tissue) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਯਮਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀਜਨਕ (Myogenic) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਡੂਲਾ ਆਬਲੈਂਗਟਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾੜੀ ਕੇਂਦਰ ਆਟੋਨੋਮਿਕ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Autonomic nervous system) (ANS) ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਨਾੜੀਆਂ (Sympathetic Nerves) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾੜੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਸੁੰਗੜਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਰਾਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਨਾੜੀਆਂ (Parasympathetic Nerves) (ਜਿਹੜੇ ਆਟੋਨੋਮਸ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ) ਦਿਲ ਧੜਕਣ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਡਰੀਨਲ ਮੈਡੂਲਰੀ ਹਾਰਮੋਨਜ਼ ਵੀ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

18.6 ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ (Disorders of Circulatory System)

ਉੱਚ ਲਹੂ ਦਾਬ (ਅਤਿ ਤਣਾਓ) : ਉੱਚ ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਚਾਪ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ (120/80) ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਪ ਦੰਡ ਵਿੱਚ 120mm ਪਾਰੇ ਨੂੰ ਸਿਸਟੋਲਿਕ ਜਾਂ ਪੰਪਿੰਗ ਦਬਾਓ ਅਤੇ 80mm ਪਾਰੇ ਦੇ ਦਬਾਓ ਨੂੰ ਵਿਰਾਮ ਕਾਲ (Diastolic)

ਡਾਈਆਸਟੋਲਿਕ ਲਹੂ ਦਾਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਮਾਪਣ ਤੇ ਵੀ 140/90 ਜਾਂ ਇਸਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤਿ ਤਣਾਓ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਲਹੂ ਚਾਪ ਦਿਲ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇ ਵਰਗੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 18.4 ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਰੇਖੀ ਚਿੱਤਰ

ਦਿਲ ਧਮਣੀ ਰੋਗ (Coronary Artery Disease) (CAD) : ਦਿਲ ਧਮਣੀ ਰੋਗ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਐਥੀਰੋਸਕਲੋਰੋਸਿਸ (Atherosclerosis) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਹਿਣੀਆਂ (Coronary Artery) ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਧਮਣੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ, ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੋਸ਼ੇਦਾਰ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਮਣੀਆਂ ਦੀ ਖੋੜ (Lumen) ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨਜ਼ਾਈਨਾ (Angina) : ਇਸਨੂੰ ਐਨਜ਼ਾਈਨਾ ਪੈਕਟੋਰਿਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਕਸੀਜਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਤਾਂ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਨਜ਼ਾਈਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਐਨਜ਼ਾਈਨਾ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਧ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦਿਲ ਫੇਲ ਹੋਣਾ (Heart Failure) : ਦਿਲ ਫੇਲ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੂਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਦਿਲ ਫੇਲ (Congestive Heart Failure) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ

ਸੁੰਗੜਨਾ ਵੀ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੱਛਣ ਹੈ। ਦਿਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣਾ ਦਿਲ ਦਾ ਰੁੱਕ ਜਾਣਾ (Cardiac Arrest) ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਚਾਨਕ ਘੱਟ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰ (Summary)

ਰੀੜ੍ਹਧਾਰੀ ਲਹੂ (ਦ੍ਰਵ ਜੋੜਕ ਟਿਸ਼ੂ) ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਦਾਰਥ ਸੈੱਲਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਫੋਕਟ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਵ ਜਿਸਨੂੰ ਲਸੀਕਾ ਟਿਸ਼ੂ ਦ੍ਰਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਕੁੱਝ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ, ਦ੍ਰਵ ਮੈਟਰਿਕਸ, ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣ (RBC) (Erythrocyte), ਸਫੇਦ ਲਹੂ ਕਣ (WBC) (Leucocytes) ਅਤੇ ਪਲੇਟਲੇਟਸ (Platelets/Thrombocytes) ਸੰਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਚਾਰ ਸਮੂਹਾਂ A, B, AB ਅਤੇ O ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੀ ਸਤਹ ਦੇ ਐਂਟੀਜਨ A ਅਤੇ B ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਾਲ ਲਹੂ ਕਣਾਂ ਦੀ ਸਤਹ ਤੇ Rh ਐਂਟੀਜਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਟਿਸ਼ੂ ਦ੍ਰਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਵ ਨੂੰ ਲਸੀਕਾ ਦ੍ਰਵ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਲਹੂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਸਾਰੇ ਰੀੜ੍ਹਧਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਅਰੀੜ੍ਹਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਲਹੂ ਗੇੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਲਹੂਗੇੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀਦਾਰ ਪੰਪਿੰਗ ਦਿਲ, ਲਹੂ ਵਹਿਣੀ ਦੀ ਜਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਵ ਲਹੂ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਰੀਕਲ ਅਤੇ ਦੋ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ (Autoexcitable) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਮਣੀ ਆਰੀਕਲ ਗੰਢ (Sino Auricular Node) (SAN) ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਿੰਟ (70/75 ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ) ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਇਹ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਰਕ (Pace Maker) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਰੀਕਲ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਦੀ ਆਰਾਮ ਅਵਸਥਾ (Diastole) ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੰਗੜਨ (Systole) ਲਹੂ ਤੇ ਆਰੀਕਲ ਤੋਂ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਵੱਲ ਵਹਾਅ ਲਈ ਦਬਾਓ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਹ ਫੇਫੜਾ ਧਮਣੀ ਤੇ ਮਹਾਂਧਮਣੀ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਇਸ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲ ਚੱਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਲ ਚੱਕਰ (Cardiac Cycle) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਦੰਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਅਜਿਹੇ 72 ਦਿਲ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਲ ਚੱਕਰ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਰਾਹੀਂ ਲਗਭਗ 70mL ਲਹੂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੰਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਟਰੋਕ (Stroke) ਜਾਂ ਧੜਕਨ ਆਇਤਨ (Beat Volume) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਪੰਪ ਕੀਤੇ ਲਹੂ ਆਇਤਨ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ (Cardiac Output) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਟਰੋਕ ਆਇਤਨ ਧੜਕਣ ਦਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂਕ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਆਇਤਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਦਿਲ ਦਰ (ਲਗਭਗ 5 ਲੀਟਰ) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਗ੍ਰਾਫ ਇਲੈਕਟਰੋਕਾਰਡੀਓਗ੍ਰਾਫ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਲੈਕਟਰੋਕਾਰਡੀਓਗਰਾਮ (ECG) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪੂਰਣ ਦੋਹਰੀ ਗੇੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵ ਦੋ ਗੇੜ ਪੱਥ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਫੇਫੜਾ ਅਤੇ ਸਿਸਟੈਮਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਫੜਾ ਗੇੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਤੋਂ

ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਹੂ ਆਕਸੀਜਨ ਲੈਕੇ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਫੜਾ ਸ਼ਿਰਾ ਰਾਹੀਂ ਖੱਬੇ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟੈਮਿਕ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Systemic Circulation) ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਤੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਲਹੂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਧਮਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਆਕਸੀਜਨ ਰਹਿਤ ਲਹੂ ਨੂੰ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੱਜੇ ਆਰੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦਿਲ ਸਵੈ ਉਤੇਜਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਹਾਰਮੋਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ (Exercises)

1. ਲਹੂ ਦੇ ਸੰਗਠਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਘਟਕਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹਰ ਘਟਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ।
2. ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।
3. ਕਾਲਮ I ਅਤੇ ਕਾਲਮ II ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਕਰੋ।

ਕਾਲਮ I

ਕਾਲਮ II

(a) ਇਓਸੀਨੋਫਿਲ	(i) ਲਹੂ ਦਾ ਜੰਮਣਾ
(b) RBC	(ii) ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਲਹੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ
(c) AB ਸਮੂਹ	(iii) ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਨ
(d) ਪਲੇਟਲੈਟਸ	(iv) ਦਿਲ ਸੁੰਗੜਨਾ
(e) ਸਿਸਟੋਲ	(v) ਗੈਸ ਪਰਿਵਹਨ
4. ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੋੜਕ ਟਿਸ਼ੂ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?
 5. ਲਸੀਕਾ ਅਕੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੱਸੋ।
 6. ਦੂਹਰੀ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ?
 7. ਅੰਤਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ।
 - (ੳ) ਲਹੂ ਅਤੇ ਲਸੀਕਾ
 - (ਅ) ਖੁੱਲੀ ਅਤੇ ਬੰਦ ਲਹੂ ਗੋੜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
 - (ੲ) ਸਿਸਟੋਲ ਅਤੇ ਡਾਈਸਟੋਲ
 - (ਸ) P- ਤਰੰਗ ਅਤੇ T- ਤਰੰਗ
 8. ਗੀੜਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
 9. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀਜਨਕ (Myogenic) ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ?
 10. ਸਾਈਨੋ ਆਰੀਕੂਲਰ ਗੰਢ (Sino Auricular Node) ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਗਤੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪੇਸ ਮੇਕਰ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
 11. ਆਰੀਕੂਲਰ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਗੰਢ (Atrio-Ventricular Node) ਅਤੇ ਆਰੀਕੂਲਰ ਵੈਂਟਰੀਕੂਲਰ ਬੰਡਲ (Atrio-Ventricular) ਦਾ ਦਿਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ?
 12. ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਓ।
 13. ਦਿਲ ਧੁਨੀਆਂ (Heart Sounds) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
 14. ਇੱਕ ਮਾਨਕ ECG ਨੂੰ ਦਰਸਾਓ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੰਡਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਇ 19

ਉਤਸਰਜੀਤ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਕਾਸ (ਤਿਆਗ)

Excretory Products and their Elimination

- 19.1 ਮਨੁੱਖੀ ਮਲਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
Human Excretory System
- 19.2 ਮੂਤਰ ਨਿਰਮਾਣ
Urine Formation
- 19.3 ਗੁਰਦਾ ਨਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜ
Functions of the Tubules
- 19.4 ਫਿਲਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆਵਿਧੀ
Mechanism of Concentration of the Filtrate
- 19.5 ਗੁਰਦਾ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ
Regulation of Kidney Function
- 19.6 ਮੂਤਰਣ
Micturition
- 19.7 ਮਲ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ
Role of other Organs in Excretion
- 19.8 ਮਲ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਦੋਸ਼
Disorders of the Excretory System

ਜੰਤੂ ਢਾਹੂ ਉਸਾਰੂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅੰਤਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਮੋਨੀਆ, ਯੂਰੀਆ, ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ CO_2 , ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਇਨ Na^+ , K^+ , Cl^- , ਫਾਸਫੇਟ, ਸਲਫੇਟ, ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੰਤੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਆਗ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਮਲ ਨਿਕਾਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋਗੇ।

ਜੰਤੂਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਤਸਰਜਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਅਮੋਨੀਆ, ਯੂਰੀਆ ਤੇ ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮੋਨੀਆ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ (Toxic) ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਕਾਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ ਘੱਟ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਨਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਮੋਨੀਆ ਦੇ ਉਤਸਰਜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਮੋਨੋਉਤਸਰਜਨ (Ammonotelism) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਹੱਡੀਦਾਰ ਮੱਛੀਆਂ ਜਲਥਲੀਜੀਵ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੀਟ ਅਮੋਨੀਆ ਉਤਸਰਜੀ (Ammonotelic) ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮੋਨੀਆ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ NH_4^+ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਜਾਂ ਮਛਲੀਆਂ ਦੇ ਗਲਫੜਿਆਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਰਣ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਲ ਤਿਆਗ ਲਈ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਮੋਨੀਆ ਉਤਸਰਜੀ (Ammonotelic) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

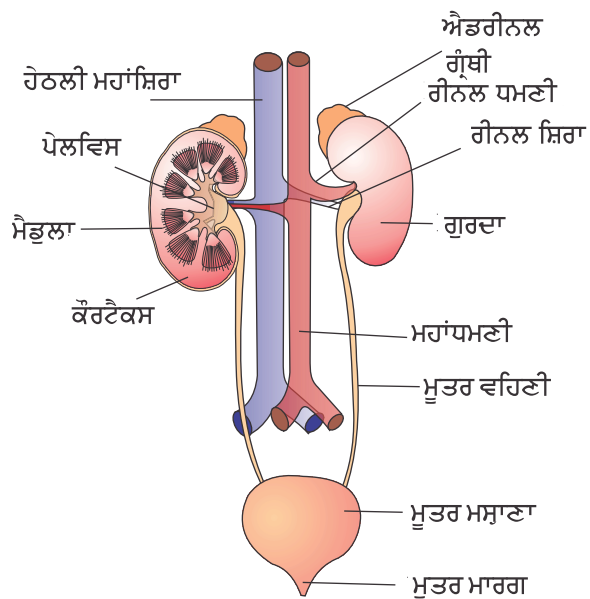
ਸਥਲੀ ਆਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅਨੂਕੂਲਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਹਾਨੀ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਲਈ ਜੰਤੂ ਘੱਟ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਰੀਆ ਤੇ ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਥਣਧਾਰੀ, ਕਈ ਸਥਲੀ ਜਲ ਥਲੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮਛਲੀਆਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਰੀਆ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਰੀਆ ਉਤਸਰਜੀ (Ureotelic) ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਢਾਹੂ ਉਸਾਰੂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਮਿਤ ਅਮੋਨੀਆ ਨੂੰ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਰੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਕੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਿਲਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਿੱਚ ਸਾਪੇਖ ਪਰਾਸਰਣਤਾ (Relative Diffusion) ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੂਰੀਆ ਦੀ ਕੁੱਝ ਮਾਤਰਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰੀਗਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਂ, ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਲੀ ਘੋਗਿਆਂ ਅਤੇ ਕੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਜਾਂ ਪੇਸਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯੂਰਿਕ ਐਸਿਡ ਉਤਸਰਜੀ (Uricotelic) ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਸਰਜੀ ਅੰਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਰੀੜਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਚਨਾ ਸਰਲ, ਨਾਲੀ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਗੰਝਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੰਝਲਦਾਰ ਨਾਲੀ ਆਕਾਰ ਦੇ ਅੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰੋਟੋਨੈਫਰੀਡੀਆ (Protonephridia) ਜਾਂ ਫਲੇਮ (Flame) ਸੈੱਲ, ਪਲੈਟੀਹੇਲਮਿਨਥੀਜ਼ ((Platyhelminthes), ਚਪਟੇ ਕੀੜੇ (Flatworms) ਜਿਵੇਂ ਪਲੈਨੇਰੀਆਂ (Planaria), ਰੋਟੀਫਰ (Rotifers) ਕੁਝ ਐਨੀਲਿਡ (Annelids), ਸੀਫੋਲੋਕੋਰਡੇਟ, (Cephalochordate) ਐਮਫੀਓਸਿਕਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮਲ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਅੰਗ ਵਜੋਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰੋਟੋਨੈਫਰੀਡੀਆ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਨਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਵ ਦੇ ਆਇਤਨ ਨਿਯਮਨ ਜਿਵੇਂ ਪਰਾਸਰਣ ਨਿਯਮਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਗੰਝੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਨੀਲਿਡ ਵਿੱਚ ਨਾਲੀਆਂ ਵਰਗੇ ਉਤਸਰਜੀ ਅੰਗ ਨੈਫਰੀਡੀਆ (Nephridia) ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਫਰੀਡੀਆ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਆਇਨਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

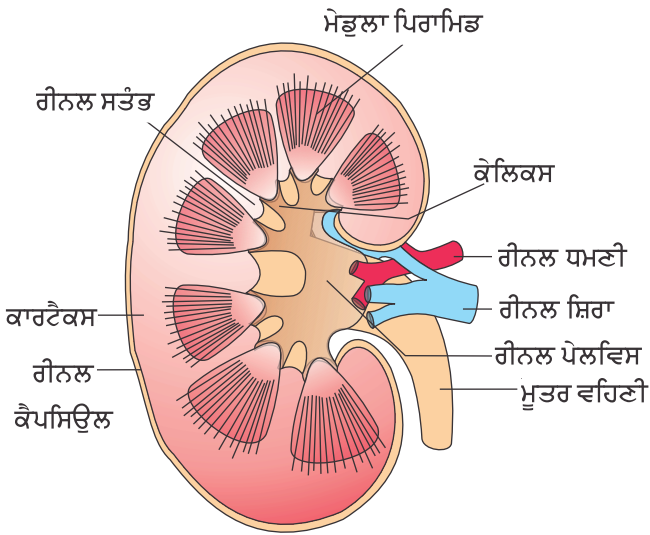
ਕਾਕਰੋਚ ਸਮੇਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਸਰਜਨ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਲਫੀਜੀਅਨ ਟਿਊਬਿਊਲ (Malpighian Tubules) ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਲਫੀਜੀਅਨ ਟਿਊਬਿਊਲ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਜਾਂ ਪਰਾਸਰਣ ਨਿਯਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਝੀਰੋਂ (Prawns) ਵਰਗੇ ਕਰਸਟੇਸ਼ੀਅਨ (Crustaceans) ਜੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਐਨਟੀਨਲ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ (Antennal Glands) ਜਾਂ ਹਰੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਮਲ ਨਿਕਾਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

19.1 ਮਨੁੱਖੀ ਮਲਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Human Excretory System)

ਮਨੁੱਖੀ ਮਲ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਗੁਰਦੇ, ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਮੂਤਰ ਵਹਿਣੀ, ਇੱਕ ਮੂਤਰ ਮਸਾਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਤਰ ਮਾਰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਚਿੱਤਰ 19.1)। ਗੁਰਦੇ ਸੇਮ ਦੇ ਬੀਜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਛਾਤੀ ਮਣਕੇ (Last Thoracic) ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਲੰਬਰ ਮਣਕੇ (Lumbar vertebra) ਦੇ ਨੇੜੇ ਢਿੱਡ ਖੋੜ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਤ (Dorsal Inner wall) ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੰਝ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 10-12 ਸੈ. ਮੀ, ਚੌੜਾਈ 5-7 ਸੈਮੀ ਅਤੇ ਮੋਟਾਈ 2-3 ਸੈ. ਮੀ. ਅਤੇ ਭਾਰ ਲਗਭਗ 120-170g ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਵਤਲ ਪਰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਡੂੰਘ (Notch) ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈਲਮ (Hilum) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਹੋ ਕੇ ਮੂਤਰ ਵਹਿਣੀ, ਲਹੂ ਵਹਿਣੀ ਅਤੇ ਨਾੜੀਆਂ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਸੇ ਕੀਫ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਲਵਿਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੈਲਿਕਸ (Calices) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਪਰਤ 'ਤੇ ਸਖਤ ਕਵਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 19.1 ਮਨੁੱਖੀ ਮਲਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ

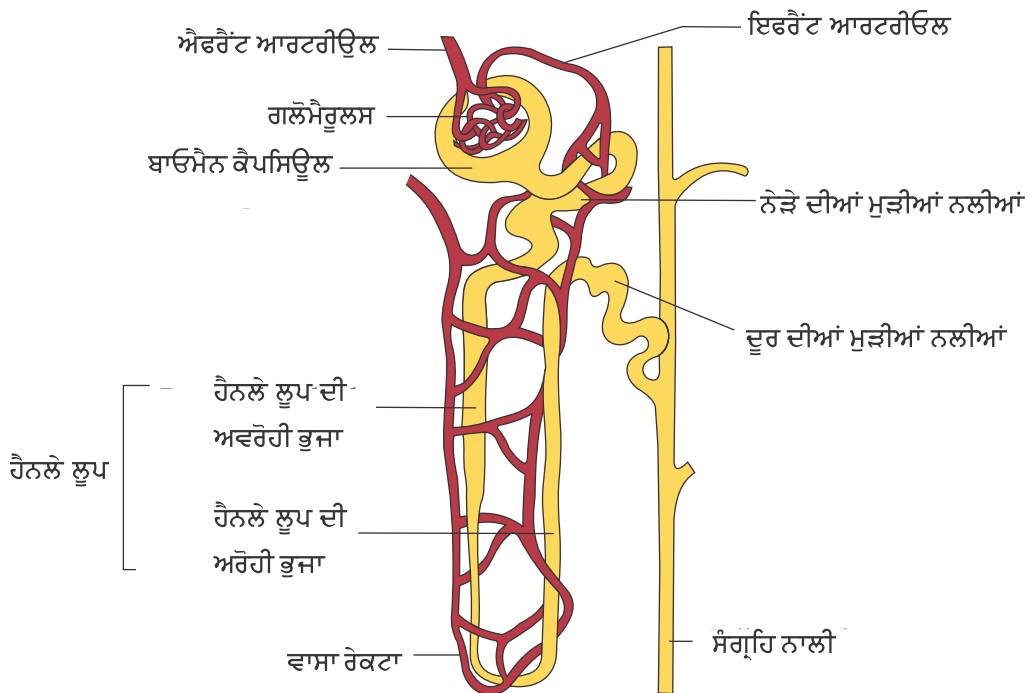

ਚਿੱਤਰ 19.2 ਗੁਰਦੇ ਦਾ ਲੰਬੇਦਾਅ ਕਾਟ ਚਿੱਤਰ

ਗੁਰਦੇ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਬਾਹਰੀ ਕੋਰਟੈਕਸ (Cortex) ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੇਡੂਲਾ (Medulla)। ਮੇਡੂਲਾ ਕੁੱਝ ਸ਼ੰਕੂ ਆਕਾਰ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕੀ ਕੈਲਿਕਸ (Calyces) ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਕੇ ਗੁਰਦਾ ਸਤੰਭ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਤਨੀ ਸਤੰਭ (Columns of Bertini) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। (ਚਿੱਤਰ 19.2)।

ਹਰ ਗੁਰਦੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10 ਲੱਖ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਨੈਫਰਾਨ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰਦੇ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਇਕਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 19.3)। ਹਰ ਨੈਫਰੋਨ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ (Glomerulus) ਅਤੇ ਗੀਨਲ ਨਲੀ (Renal Tubule)। ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦਾ ਧਮਣੀ ਦੀ ਐਫਰੇਂਟ ਆਰਟੇਰੀਓਲ (Afferent Arteriole) ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਈਫਰੇਂਟ ਆਰਟੇਰੀਓਲ (Efferent Arteriole) ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਦਾ ਨਾਲਿਕਾ ਦੋਹਰੀ ਝਿੱਲੀ ਯੁਕਤ ਪਿਆਲੇ ਵਰਗੇ ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਲਹੂ ਧਮਣੀਆਂ ਦਾ ਗੁਛਾ ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਅਤੇ ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੈਲਫੀਜੀਅਨ ਨਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦਾ ਕੋਰਪਸਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 19.4)। ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਤਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨੇੜੇ ਦੀ ਮੁੜੀ ਹੋਣੀ ਨਲੀ (Proximal Convoluted Tubule Duct)

ਚਿੱਤਰ 19.3 ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ, ਨਲੀਆਂ, ਨਲੀਕਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਨੈਫਰਾਨ

ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਦਾ ਕੋਰਪਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਅਰ ਪਿੰਨ (Hairpin) ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ (Henle's Loop) ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰੋਹੀ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਾਲਿਕਾ, ਦੂਰ ਦੀ ਕੁੰਡਲਦਾਰ ਨਾਲਿਕਾ (Distal Conuulated Duct) ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਨੇਕਾਂ ਗੁਰਦਾ ਕੋਰਪਸਲ ਦੀ ਦੂਰ ਮੁੜੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਲੀ (Collecting Duct) ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਲੀਆਂ ਮਿਲਕੇ ਕੈਲਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੈਡੂਲਰੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਿੱਚ ਰੀਨਲ ਪੈਲਵਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ।

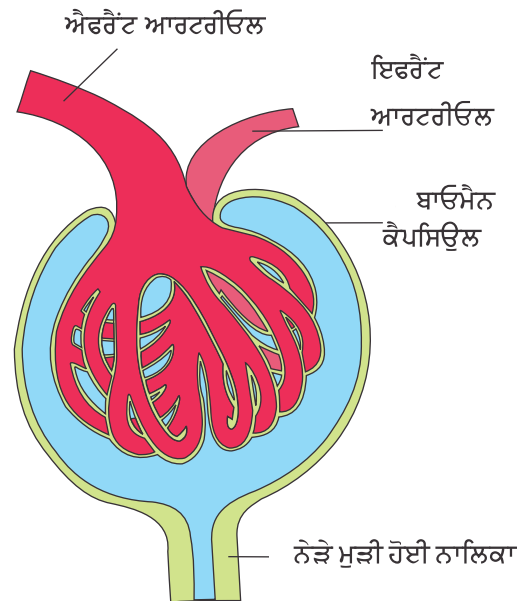
ਮੈਲਫੀਜੀਅਨ ਕੋਰਪਸਲ, PCT ਅਤੇ DCT ਗੁਰਦੇ ਦੇ ਕੋਰਟੈਕਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ ਮੈਡੂਲਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੈਫਰਾਨ ਦੇ ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਡੂਲਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਦਾ ਕੋਰਪਸਲ ਨੂੰ ਕੋਰਟੀਕਲ ਨੈਫਰਾਨ (Cortical Nephron) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਗੁਰਦਾ ਕੋਰਪਸਲ ਦੇ ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਡੂਲਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਧੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੈਕਸਟਾ (Juxta Meduillary Nephron) ਮੈਡੂਲਰੀ ਨੈਫਰਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਈਫਰੈਂਟ ਆਰਟਰੀਓਲ, ਗੁਰਦਾ ਨਾਲਿਕਾ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੂਖਮ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੇਰੀਨਾਲਿਕਾ (Peritubular) ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਾਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ-2 ਸੂਖਮ ਵਹਿਣੀ ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ 'U' ਆਕਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ (Vasa Recta) ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਰਟੀਕਲ ਨੈਫਰਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

19.2 ਮੂਤਰ ਦਾ ਬਣਨਾ (Urine Formation)

ਮੂਤਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ—ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਰਾਹੀਂ ਛਾਣਨਾ (Glomerular Filtration), ਮੁੜ ਸੋਖਣ (Reabsorption) ਅਤੇ ਰਿਸਾਵ (Secretion) ਜੋ ਕੇ ਗੁਰਦੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੂਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਧਮਣੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਛੇ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹਰ ਮਿੰਟ 1100-1200 ਮਿਲੀਲਿਟਰ ਲਹੂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦਿਲ ਦੇ ਹਰ ਵੈਂਟਰੀਕਲ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਲਹੂ ਦੇ $1/5^{th}$ ਵੇਂ ਭਾਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਦੀਆਂ ਧਮਣੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਦਬਾਅ ਲਹੂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਰਤਾਂ ਹਨ—ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਤੇ ਦੀਆਂ ਲਹੂ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਤ (Endothelium), ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਪਰਤ (Epithelium) ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਪਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਧਾਰ ਝਿੱਲੀ, (Basement Membrane) ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਪਰਤ ਦੇ ਸੈਲਾਂ ਨੂੰ ਪੋਡੋਸਾਈਟ (Podocytes) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਨਾਲ ਤਰਤੀਬਬੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਛੋਟੀਆਂ-2 ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਡੂੰਘ (Filtration Slits) ਜਾਂ ਡੂੰਘ ਛੇਦ (Slit Pores) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਧਮਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਇੰਨਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਗ ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸਨੂੰ

ਚਿੱਤਰ 19.4 ਮੈਲਫੀਜੀਅਨ ਕਾਇਆ ਰੀਨਲ ਕੋਰਪਸਲ

ਅਲਟਰਾ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ (Ultra Filtration) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹਰ ਮਿੰਟ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਦਰ (GFR) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ GFR 125 ਮਿਲੀ ਲਿਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ ਭਾਵ 180 ਲੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗਲੂਮੇਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਲਈ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਕਿਰਿਆ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗਲੂਮੇਰੂਲਰ ਜੈਕਸਟਾ ਉਪਕਰਣ (Glomerular Jexia Apparatus) (JGA) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਵੇਦੀ ਉਪਕਰਣ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਤੇ ਦੂਰ ਦੀਆਂ (Proximal And Distal) ਆਰਟੇਰੀਓਲ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਸਥਲ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੈਲਾਂ ਦੇ ਰੁਪਾਂਤਰਣ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਦਰ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਇਹਨਾਂ ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਕੇਸਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੇਨਿਨ (Renin) ਦੇ ਰਿਸਾਵ ਲਈ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੀ ਗੁਰਦਾ ਲਹੂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਧਾ ਕੇ ਗਲੋਮੇਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਫਿਲਟਰੇਟ ਦੇ ਆਇਤਨ (180 ਲੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ) ਦੀ ਉਤਸਰਜਿਤ ਮੂਤਰ (1.5 ਲੀਟਰ) ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ 99% ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੁਰਦਾ ਨਾਲੀ ਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੜ ਸੋਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਮੁੜ ਸੋਖ (Reabsorption) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਗੁਰਦਾ ਨਲੀਕਾ ਦੇ ਪਰਤ ਸੈਲਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਫਿਲਟਰੇਟ ਪਦਾਰਥ ਜਿਵੇਂ ਗਲੂਕੋਸ ਐਮੀਨੋ ਐਸਿਡ Na^+ ਆਦਿ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਹਨ ਤੋਂ ਮੁੜੀ ਸੋਖਿਤ ਕਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਰਹਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਨੈਫਰਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੋਖਣ ਮੱਧਮ ਸੋਖਣ ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਚਿੱਤਰ 19.5)।

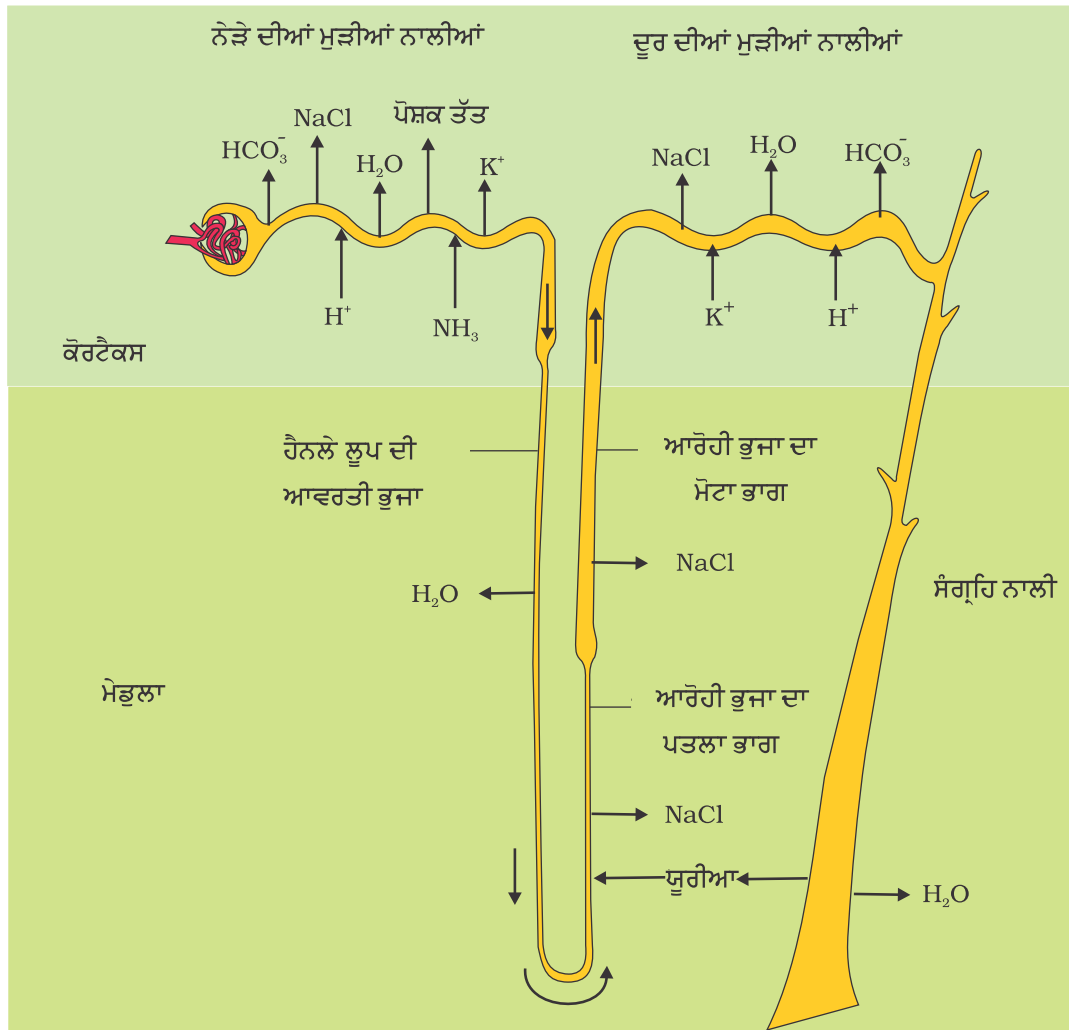
ਮੂਤਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੌਰਾਨ ਨਾਲੀਕਾ ਸੈਲ ਫਿਲਟਰੇਟ ਵਿੱਚ H^+ , K^+ ਅਤੇ ਅਮੋਨੀਆ ਵਰਗੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੀ ਰਿਸਾਵ ਵੀ ਮੂਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪੜਾਅ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਦ੍ਰਵ ਆਇਨਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਖਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

19.3 ਗੁਰਦਾ ਨਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜ (Function of the Tubules)

ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਮੁੜੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ (Proximal Convolut Tubule (PCT)): ਇਹ ਨਾਲੀਆਂ ਸਰਲ ਘਣਕਾਰ ਬੁਰਸ ਬਾਰਡਰ ਐਪੀਥੀਲੀਅਮ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਲਈ ਸਤਿਹੀ ਖੇਤਰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪੋਸ਼ਕ ਤੱਤ 70-80% ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਈਟਸ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਇਸੇ ਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਮੁੜੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਤਰਲਾਂ ਦੀ pH ਅਤੇ ਆਇਨੀ ਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ H^+ , NH_3 ਅਤੇ K^+ ਦਾ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਸਾਵ ਅਤੇ ਬਾਈਕਾਰਬੋਨੇਟ (HCO_3^-) ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ (Henle's Loop) : ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਮੈਡੂਲਰੀ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਲ ਦ੍ਰਵ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਚ ਅੰਤਰ ਰਿਸਾਵੀ ਤਰਲ ਦੀ ਪਰਾਸਰਣਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀ ਅਵਰੋਹੀ ਭੂਜਾ (Desending Limb) ਪਾਣੀ ਲਈ ਪਾਰਗਮਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਈਟ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਪਾਰਗਮਨੀ (Impermeable) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਫਿਲਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹੀ ਭੂਜਾ (Ascending Limb) ਪਾਣੀ ਲਈ ਅਪਾਰਗਮਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਈਟ ਦਾ ਸੋਖਣ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮੱਧਮ ਦਰ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-2 ਗਾੜਾ ਫਿਲਟਰੇਟ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਇਲੈਕਟਰੋਲਾਈਟ ਦੇ ਮੈਡੂਲਰੀ ਤਰਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਫਿਲਟਰੇਟ ਘੱਟ ਗਾੜਾ/ਪਤਲਾ ਜਾ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ (Distal Convolut Tubule (DCT)): ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ Na^+ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁੱਝ ਸੋਖਣ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਮੁੜੀਆਂ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਸੋਡੀਅਮ-ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ pH ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਾਈਕਾਰਬੋਨੇਟ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਅਤੇ H^+ , K^+ ਤੇ NH_3 ਦਾ ਚੋਣਵਾਂ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੀ ਹੈ।

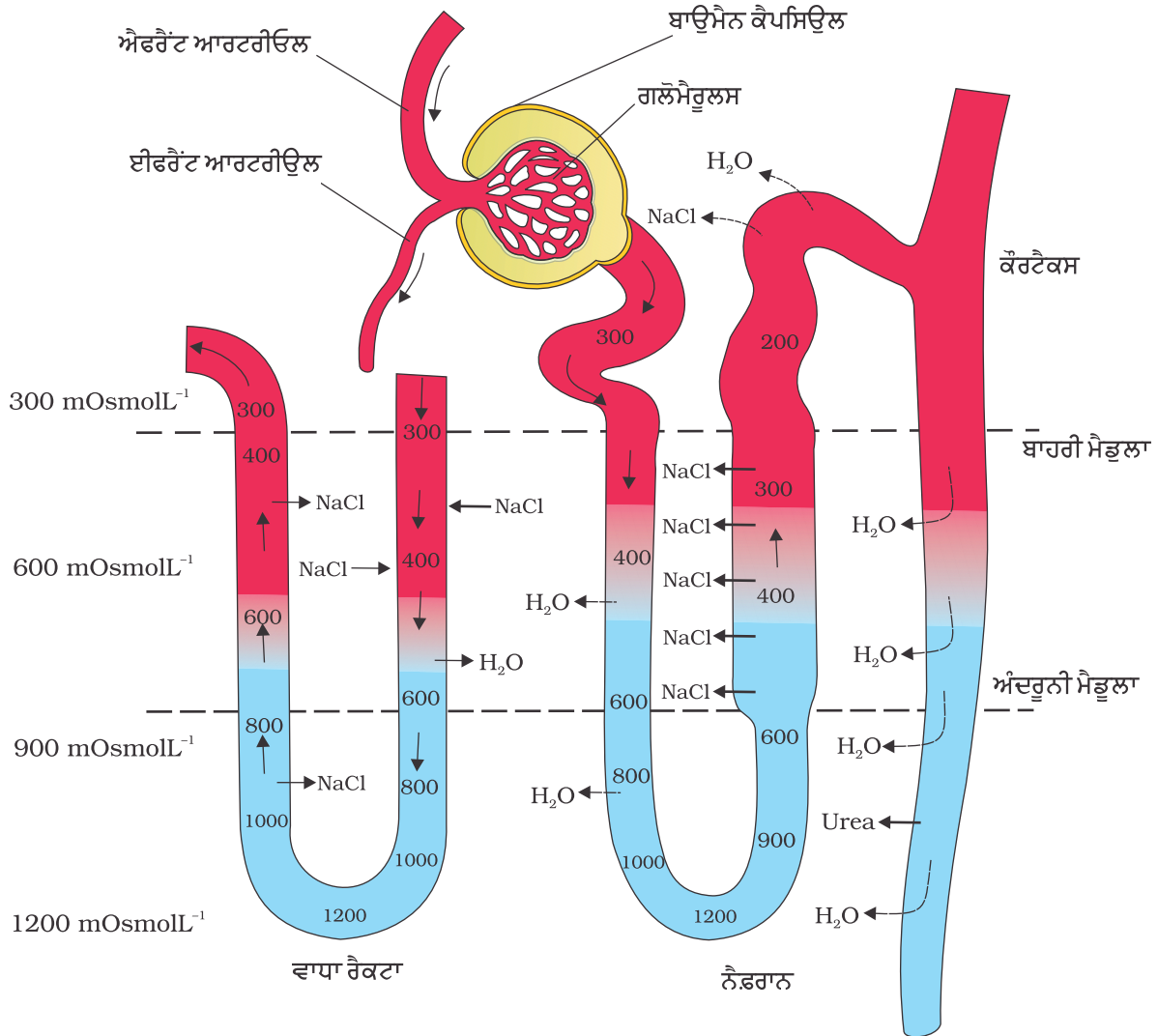
ਚਿੱਤਰ 19.5 ਨੈਫਰਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਰਿਸਾਵ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਲੀਕਾ (Collecting Duct) : ਇਹ ਲੰਬੀ ਨਲੀ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਕੋਰਟੈਕਸ ਭਾਗ ਤੋਂ ਮੈਡੂਲਾ ਭਾਗ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਤਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੋਖ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਆਸਮੋਲੈਰਟੀ (Osmolality) ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੂਰੀਆ ਦੀ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਮੈਡੂਲਰੀ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਮ (Medullary Interstitium) ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ pH ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ H^+ , K^+ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਰਿਸਾਵ ਰਾਹੀਂ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਆਇਨਾਂ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਚਿੱਤਰ 19.5)।

19.4 ਫਿਲਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਜਵਿਧੀ (Mechanism of Concentration of the Filtrate)

ਥਣਧਾਰੀ ਗ੍ਰਾੜੇ ਮੂਤਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਅਤੇ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਿਲਟਰੇਟ ਦਾ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਲਟ ਧਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ

ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਭੁਜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਪ ਦਾ ਵਹਾਅ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਾ ਪੈਟਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਅਤੇ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਾ ਮੈਡੂਲਰੀ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਮ ਦੇ ਪਰਾਸਰਣ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਨਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਰਾਸਰਣ ਦਬਾਅ ਮੈਡੂਲਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਭਾਗ ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਗ ਵੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਕਟਸ ਵੱਲ 300 mOsmol^{-1} ਤੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੈਡੂਲਾ ਵਿੱਚ 1200 mOsmol^{-1} ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਬਾਅ ਭਿੰਨਤਾ NaCl ਅਤੇ ਯੂਰੀਆ ਕਾਰਣ ਬਣਦੀ ਹੈ। NaCl ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀ ਅਵਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਰਾਹੀਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। NaCl ਨੂੰ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਰਾਹੀਂ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਰੀਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੇ ਪਤਲੇ ਆਰੋਹੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸਰਣ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖ਼ਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸ੍ਰਗਹਿਣ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਹਨ ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਅਤੇ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ ਸੌਖਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਧਾਰਾ ਕਿਰਿਆ ਵਿਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਕਾਉਂਟਰ ਕਰੰਟ

ਚਿੱਤਰ 19.6 ਨੈਫਰਾਨ ਅਤੇ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਮਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ

ਮੈਕੈਨੀਜ਼ਮ (Counter Current Mechanism) ਇਹ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਮੈਡੂਲਰੀ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਲ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣਤਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਆਸਾਨ ਸੋਖਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਲਟਰੇਟ ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 19.6)। ਸਾਡੇ ਗੁਰਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਫਿਲਟਰੇਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਾੜ੍ਹਾ ਮੂਤਰ ਉੱਤਸਰਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਹੈ।

19.5 ਗੁਰਦਾ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ/ਪ੍ਰਬੰਧ (Regulation of Kidney Function)

ਗੁਰਦਾ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਾਈਪੋਥੈਲੇਮਸ ਦੇ ਹਾਰਮੋਨ ਦੀ ਫੀਡਬੈਕ ਕਾਰਜਵਿਧੀ, ਨੇੜੇ ਦੀਆਂ ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਦਿਲ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਰਾਸਰਣ ਗ੍ਰਹੀਆਂ ਲਹੂ ਆਇਤਨ/ਸਰੀਰ ਤਰਲ ਆਇਤਨ ਅਤੇ ਅਇਨੀ ਸਾਂਦਰਣ ਗਾੜਾਪਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ (ਡਾਈਯੂਰੇਸਿਸ) (Diuresis) ਇਹਨਾਂ ਗ੍ਰਹੀਆਂ (Receptops) ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਈਪੋਥੈਲੇਮਸ ਐਂਟੀਡਾਈਯੂਰੇਟਿਕ ਹਾਰਮੋਨ (Antidiuretic Hormone) (ADH) ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਹਾਈਪੋਫਾਈਸਿਸ (Neurohypophysis) ਨੂੰ ਵੈਸੋਪਰੇਸਿਨ (Vasopressin) ਦੇ ਰਿਸਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ADH ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਤਰਲਤਾ (Diuresis) ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤਰਲ ਦੇ ਆਇਤਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਪਰਾਸਰਣ ਗ੍ਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਭਰਣੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ADH ਦੇ ਰਿਸਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ADH ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਵਿਹਿਣੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਵੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਦਬਾਓ ਵੱਧ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗਲੋਮੈਰੂਲਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ GFR (ਗਲੋਮੈਰੂਲਰ ਫਿਲਟਰ ਕਰਨ ਦਰ) (Glomerular Filtration Rate) ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਜਕਸਟਾ ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਅਪ੍ਰੇਟਸ (JGA) ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਯਮਿਤ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਲੋਮੈਰੂਲਰ ਲਹੂ ਪ੍ਰਵਾਹ/ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਨਹੂ ਦਬਾਉ। ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਬਹਾਅਦਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਨਾਲ JG cell ਕਿਰਿਆ ਸ਼ੀਲ ਹੋ ਕੇ ਰੈਨਿਨ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੈਨਿਨ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਐਨੀਜੀਉ ਟੈਂਸੀਨੋਜਨ ਨੂੰ ਐਨਜੀਓਟੈਂਸਿਨ-1 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਂਜੀਓਟੈਂਸਿਨ-2 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਂਜੀਓਟੈਂਸਿਨ-2 ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰੀ ਬਹਾਅ ਉਤੇਜਿਕ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਲਹੂ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਜੀ ਐਫ ਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਂਜੀਓਟੈਂਸਿਨ-2, ਐਡਰੀਨਲ ਕੋਰਟੈਕਸ ਨੂੰ ਐਲਡੋਸਟੀਰੋਨ ਹਾਰਮੋਨ ਰਿਸਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਲਡੀਸਟੀਰੋਨ ਕਾਰਣ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ Na⁺ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਲਹੂ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਜੀ ਐਫ ਆਰ (ਗਲੋਮੈਰੂਲਸ ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ ਰੇਟ) ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਰੈਨਿਨ ਐਂਜੀਓਟੈਂਸਿਨ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਲ ਦੇ ਔਰੀਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਲਹੂ ਵਹਾਅ ਕਾਰਣ Atrial Natriuretic factor (ANF) ਐਟਰੀਅਲ ਨੈਟਰੀਯੂਰੇਟਿਕ ਫੈਕਟਰ ਦਾ ਰਿਸਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ANF ਕਾਰਣ ਲਹੂ ਵਹਿਣੀਆਂ ਫੈਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (Vasodilation) ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਹੂ ਦਬਾਅ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ANF ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਰੈਨਿਨ ਐਂਜੀਓਟੈਂਸਿਨ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

19.6 ਮੂਤਰਣ (Micturition)

ਗੁਰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਮੂਤਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੂਤਰ ਮਸਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਛੁਕ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਣ ਤੱਕ ਇਥੇ ਇਕੱਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੂਤਰ ਮਸਾਣੇ ਵਿਚ ਮੂਤਰ ਭਰ ਜਾਣ ਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਲਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਤਰ ਮਸਾਣਾ ਝਿੱਲੀ ਤੋਂ ਇਸ ਵੋਲੰਟਰੀ ਸਿਗਨਲ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਮੂਤਰ ਮਸਾਣੇ ਦੀਆਂ ਪਧਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਅਤੇ ਫੈਲਣ ਨਾਲ ਯੂਰੀਥਰਨ ਸਫਿਨਸਟਰ ਦੇ ਫੈਲਣ ਕਾਰਨ ਮੂਤਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮੂਤਰ ਬਾਹਰ ਕਢਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹੀ ਮੂਤਰਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਾੜੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਮੂਤਰਣ ਰਿਫਲੈਕਸ (Micturition Reflex) ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਔਸਤਨ 1-1.5 ਲਿਟਰ ਮੂਤਰ ਉਤਸਰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੂਤਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੰਧ ਵਾਲਾ ਜਲੀ ਤਰਲ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹੱਲਕਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅਮਲੀ (PH-6) ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਔਸਤਨ 25-30 ਗਰਾਮ ਯੂਰੀਏ ਦਾ ਵੀ ਉਤਸਰਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਾਲਤਾਂ ਮੂਤਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੂਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਈ ਢਾਹੂ ਉਸਾਰੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਮੂਤਰ ਵਿਚ ਗਲੂਕੋਜ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ (Glycosuria) ਅਤੇ ਕੀਟੋਨ (Keton) ਕਾਯਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਧੂਮੇਅ (Diabetesmellitus) ਦੇ ਲੱਛਣ ਹਨ।

19.7 ਉਤਸਰਜਨ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (Role of other Organs in Excretion)

ਗੁਰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੇਫੜੇ, ਜਿਗਰ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਵੀ ਉਤਸਰਜਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਫੇਫੜੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ CO_2 (18 L/day) 18 ਲਿਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਜਿਗਰ ਪਿਤ ਦਾ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਿਲੀਰੂਬਿਨ, ਬਿਲੀਵਿਰਡਿਨ, ਕੋਲੇਸਟਰੋਲ ਲੋਅਰ ਸਟੀਰਾਇਡ ਹਾਰਮੋਨ, ਵਿਟਾਮਿਨ ਅਤੇ ਡਰਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਮੜੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਪਸੀਨਾ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫੈਟ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵੀ ਰਿਸਾਵ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਰਜਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਸੀਨਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਪਸੀਨਾ ਇਕ ਜਲੀ ਦ੍ਰਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਮਕ, ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਯੂਰਿਆ, ਲੈਕਟਿਕ ਐਸਿਡ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਸੀਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਣ ਰਾਹੀਂ ਸਰੀਰ ਸਤਹ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰਖਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੋਕਟਾਂ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੇਲ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਸਿਬਮ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਸਟੀਰੋਲ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਾਰਬਨ, ਅਤੇ ਮੋਪ ਵਰਗੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਉਤਸਰਜਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਸਾਵ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਤੇਲੀ ਕੱਵਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਕੁਝ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟਾਂ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਲਾਰ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

19.8 ਮਲ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ (Disorders of the Excretory System)

ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਯੂਰੀਆ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਯੂਰੇਮੀਆ (Uremia) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵੀ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰਦਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਰੀਆ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਾਸ਼ਨ ਹੀਮੋਡਾਈਲਿਸਿਸ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਗੀ ਦੀ ਧਮਣੀ ਤੋਂ ਲਹੂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੇਪਾਰਿਨ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਥੱਕਾ ਰੋਧੀ (Anticoagulant) ਮਿਲਾ ਕੇ ਡਾਈਲਿਸਿਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਾਈਲਿਸਿਸ

ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁੰਢਲਾਕਾਰ ਸੈਲੋਫੀਨ ਨਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸੰਗਠਨ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੇਕਾਂ ਵਾਲੀ ਸੈਲੋਫੀਨ ਝਿੱਲੀ ਤੋਂ ਡਾਈਲਿਸਿਸ ਦ੍ਰਵ ਵਿੱਚ ਅਣੂਆਂ ਦਾ ਆਵਾਗਮਨ ਸੰਘਣਤਾ ਅੰਤਰ (Concentration Gradient) ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਾਈਲਿਸਿਸ ਦ੍ਰਵ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁੱਧ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਹੋਪਾਰਿਨ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਗੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਰਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੜ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਯੂਰੇਮਿਕ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਹੈ।

ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆਹੀਣਤਾ (Renal Failure) : ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕੋ ਉਪਾਅ ਕਿਡਨੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਹੈ। ਗੁਰਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦਾਨੀ ਦੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਗੁਰਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਰੱਖਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਸਨੂੰ ਨਾਂਹ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਧੁਨਿਕ ਕਲੀਨੀਕਲ ਵਿਧੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੀਨਲ ਕੇਲਕਿਓਲਾਈ (Renal calculi) : ਗੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਪੱਥਰੀ ਜਾਂ ਅਘੁਲ ਰਵੇਦਾਰ ਲੂਣ ਦੇ ਪੁੰਜ ਜਿਵੇਂ ਆਕਸਾਲੇਟ ਆਦਿ।

ਗਲੋਮੇਰੂਲੋਨੋਫਰਾਈਟਿਸ Glomerulonephritis: ਗੁਰਦਾ ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਦੀ ਸੋਜ।

ਸਾਰ (Summary)

ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-2 ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਪਦਾਰਥ, ਆਇਨ CO₂, ਪਾਣੀ, ਆਦਿ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵਿਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਉਤਸਰਜਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਤਸਰਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟ ਅਮੋਨੀਆ, ਯੂਰੀਆ ਅਤੇ ਯੂਰਿਕ ਅਮਲ ਹਨ। ਪਰੋਟੋਨੈਫਰੀਡੀਆ, ਨੈਫਰੀਡੀਆ, ਮਲਫੀਜੀਅਨ ਟਿਊਬਿਓਲ, ਹਰੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਲ ਤਿਆਗ ਅੰਗ ਹਨ। ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨਾਈਟਰੋਜਨੀ ਫੋਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਬਲਕਿ ਸਰੀਰ ਦ੍ਰਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਨੀ ਅਤੇ ਅਮਲ-ਖਾਰੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖੀ ਮਲ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਗੁਰਦੇ, ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਮੂਤਰ ਵਹਿਣੀ, ਇੱਕ ਮੂਤਰ ਮਸਾਣਾ ਅਤੇ ਮੂਤਰ ਮਾਰਗ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਹਰ ਗੁਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਨਾਲਿਕਾਵਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਟਿਊਬਿਊਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੈਫਰਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੈਫਰਾਨ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਇਕਾਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਹਨ-ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾ ਨਲੀਆਂ। ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਧਮਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਕੇਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਗੁਰਦਾ ਧਮਣੀ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਰਦਾ ਨਲੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੋਹਰੀ ਭਿੱਤੀ ਵਾਲੀ ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਅੱਧੇ ਨੇੜੇ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਨਲੀ (Proximal Conoluted Duct), ਹੇਠਲੇ ਲੂਪ ਅਤੇ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਨਲੀ (Distal Conoluted Duct) ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਨੈਫਰਾਨ ਦੀਆਂ ਦੂਰ ਸਥਿਤ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਨਾਲਿਕਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਕੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲੀਕਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮੇਡੂਲਰੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਤੋਂ ਹੋਕੇ ਗੀਨਲ ਪੈਲਵਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਮੈਲਪੀਜੀਅਨ ਜਾਂ ਗੀਨਲ ਕੋਰਪਸਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮੂਤਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ—ਛਾਣਨਾ, ਮੁੱਖ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਰਿਸਾਵ। ਫਿਲਟਰੇਸ਼ਨ, ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਗੈਰ ਚੋਣਵੀਂ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਓਮੈਨ ਕੈਪਸਿਊਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿੰਟ 125 ਮਿਲੀ ਲਿਟਰ ਕਰਕੇ ਫਿਲਟਰੇਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 1200 ਮਿਲੀ ਲਿਟਰ ਲਹੂ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (GER)। ਨੈਫਰਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗ JGA ਦੀ GFR ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਟਰੇਟ ਦੇ 99% ਭਾਗ ਦਾ ਨੈਫਰਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-2 ਭਾਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੜਸੋਖਣ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਮੁੜੀ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ (PCT) ਮੁੱਖ ਸੋਖਣ ਅਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਰਿਸਾਵ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਕੌਰਟੈਕਸ, ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ (HL) ਪਰਾਸਰਨ ਅੰਤਰ (300 mOsmolL^{-1} - $1200 \text{ mOsmolL}^{-1}$) ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। DCT ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਅਪਘਟਕਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤਰਲ ਦੇ ਆਇਨੀ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ PH ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ H^+ , K^+ ਅਤੇ NH_3 ਫਿਲਟਰੇਟ ਰਿਸਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। NH_3 ਦਾ ਟਿਬਿਊਲ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਰਿਸਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਧਾਰਾ ਕਿਰਿਆ ਵਿਧੀ (Counter current mechanism) ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੁਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਾਸਾ ਰੈਕਟਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਟਰੇਟ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਵਰੋਹੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਗਾੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੜ ਤਨੁ (Dilute) ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਅਪਘਟਕ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਯੂਰੀਆ ਇੰਟਰਸਟੀਸ਼ੀਅਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। DCT Dilute ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਫਿਲਟਰੇਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਾੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ 300 mOsmolL^{-1} ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਤੋਂ $1200 \text{ mOsmolL}^{-1}$ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਤੱਕ ਜਲ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਇਹ ਉੱਤਮ ਕਾਰਜਵਿਧੀ ਹੈ। ਮੂਤਰ ਮਸਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੂਤਰ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਛੁਕ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਮੂਤਰ ਮਾਰਗ ਰਾਹੀਂ ਇਸਦਾ ਵਿਸਰਜਨ ਮੂਤਰਣ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਮੜੀ ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਜਿਗਰ ਵੀ ਉਤਸਰਜਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ (Exercises)

- ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਫਿਲਟਰੇਟ ਦਰ (GFR) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿਓ।
- ਗਲੋਮੇਰੂਲਸ ਫਿਲਟਰੇਟ ਦਰ GFR ਦੀ ਐਂਟੀਗ੍ਰੇਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।
- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹੀ (✓) ਅਤੇ ਗਲਤ (×) ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਓ।
 - ਮੂਤਰਣ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਤੀ ਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ADH ਮੂਤਰ ਨੂੰ ਅਲਪਪਰਾਸਰਨੀ (Hypotonic) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ਬਊਮੈਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਰਹਿਤ ਤਰਲ ਫਿਲਟਰੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਮੂਤਰ ਦੇ ਸਾਂਦਰਨ (ਗਾੜ੍ਹਾ) ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।
 - ਨੇੜੇ ਦੀ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਨਾਲੀਕਾ ((PCT) ਵਿੱਚ ਗਲੂਕੋਜ਼ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਾ ਕਿਰਿਆ ਵਿਧੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
- ਮਲ ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੇ, ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਾਓ।

6. ਮੂਤਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।
7. ਕਾਲਮ I ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਕਾਲਮ II ਨਾਲ ਮਿਲਾਨ ਕਰੋ।
ਕਾਲਮ I	ਕਾਲਮ II
(a) ਅਮੋਨੀਆ ਉਤਸਰਜਨ	(i) ਪੰਛੀ
(b) ਬਊਮੈਨਜ਼ਕੈਪਸੂਲ	(ii) ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ
(c) ਮੂਤਰਣ	(iii) ਹੱਡੀਦਾਰ ਮੱਛੀਆਂ
(d) ਯੂਰਿਕ ਅਮਲ	(iv) ਮੂਤਰ ਮਸਾਣਾ
(d) ADH	(v) ਗੀਨਲ ਟਿਬਿਓਲ
8. ਪਰਾਸਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (Osmoregulation) ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਓ।
9. ਸਥਲੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਰੀਆ ਉਤਸਰਜੀ ਜਾਂ ਯੂਰਿਕ ਅਮਲ ਉਤਸਰਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮੋਨੀਆ ਉਤਸਰਜਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂ ?
10. ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਜੈਕਸਟਾ ਗਲੋਮੈਰੂਲਰ ਆਪਰੇਟਸ (JGA) ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ?
11. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ :
- ਇੱਕ ਰੀੜ੍ਹਧਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਲੇਮ ਸੈਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਤਸਰਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਗੁਰਦੇ ਦੇ ਕੋਰਟਕਸ ਦੇ ਭਾਗ ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਵਿੱਚ ਧੱਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
 - ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੇ ਸਮਾਂਨਤਰ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦਾ ਲੂਪ
12. ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਭਰੋ :
- ਹੈਨਲੇ ਲੂਪ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਲਈ _____ ਜਦਕਿ ਅਵਰੋਹੀ ਭੁਜਾ ਇਸ ਲਈ _____ ਹੈ।
 - ਸੋਖਣ ਗੁਰਦਾ ਨਾਲੀਕਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਭਾਗ (DCT) ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੁੜ ਸੋਖਣ _____ ਹਾਰਮੋਨ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 - ਡਾਈਲਿਸਿਸ ਦ੍ਰਵ ਵਿੱਚ _____ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾਂ ਲਹੂ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
 - ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਔਸਤਨ _____ ਗਰਾਮ ਯੂਰੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਮਲ ਤਿਆਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 20

ਚਾਲਨ ਅਤੇ ਗਤੀ

Locomotion and Movement

20.1 ਗਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ

Types of
Movement

20.2 ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ

Muscles

20.3 ਹੱਡੀ-ਪਿੰਜਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ

Skeletal System

20.4 ਹੱਡੀ-ਜੋੜ

Joints

20.5 ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ

ਹੱਡੀ-ਪਿੰਜਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
ਦੇ ਦੋਸ਼

Disorders of
Muscular and
Skeletal System

ਗਤੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜੰਤੂਆਂ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਮੀਬਾ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਸੈੱਲੀ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਦ੍ਰਵ ਦੀ ਪਰਵਾਹੀ ਗਤੀ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਈ ਜੀਵ ਸੀਲੀਆ, ਫਲੈਜੈਲਾ ਜਾਂ ਟੈਂਟੇਕਲ ਰਾਹੀਂ ਗਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ, ਜਬਾੜੇ, ਪਲਕਾਂ, ਜੀਭ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਿਕ ਗਤੀ ਨੂੰ ਚਾਲਨ (Locomotion) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਹਿਲਣਾ, ਦੌੜਨਾ, ਚੜ੍ਹਨਾ, ਤੈਰਨਾ, ਉੱਡਣਾ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਚਾਲਨ ਗਤੀ ਦੇ ਹੀ ਰੂਪ ਹਨ। ਚਲਣ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਰਾਮੀਸ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਸੀਲੀਆ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸੈੱਲ ਗ੍ਰਸਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਤੇ ਚਲਣ ਦੋਨੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਡਰਾ ਆਪਣੇ ਟੈਂਟੇਕਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਫੜਨ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਸਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਵੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੇਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਤੀ ਅਤੇ ਚਾਲਨ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਸੰਜੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚਾਲਨ ਗਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਆਂ ਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਆਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਚਾਲਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਭੋਜਨ, ਆਸਰਾ, ਸਾਥੀ, ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਜਣਨ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਤਕ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼, ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾ, ਸ਼ਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

20.1 ਗਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ (Types of Movement)

ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੈੱਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਅਮੀਬਕ, ਸੀਲਰੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੀ ਗਤੀ।

ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ, ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈੱਲ ਜਿਵੇਂ ਮਹਾਂਭਖਸ਼ਕ (Macrophages) ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕਣ (Leucocytes) ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਅਮੀਬਕ ਗਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਜੀਵ ਦ੍ਰਵ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਗਤੀ ਰਾਹੀਂ ਝੂਠੇ ਪੈਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਅਮੀਬਾ ਵਿੱਚ) ਸੈੱਲ ਕੰਕਾਲ (cytoskeleton)

ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਖਮ ਤੰਦ ਵੀ ਅਮੀਬਿਕ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਲੀਕਾਰ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਲੀਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਸੀਲੀਆ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਹ ਨਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀਲੀਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਧੂੜ ਕਣਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਦਾ ਪ੍ਰਜਣਨ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਡੇ ਡਿੱਬ ਦਾ ਪਰਿਵਹਿਣ ਸੀਲੀਏਟਿਡ ਗਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ, ਹੱਥਾਂ, ਜਬਾੜਿਆਂ, ਜੀਭ ਆਦਿ ਦੀ ਗਤੀ ਲਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ੀ ਗਤੀ (Muscular movement) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਦੇ ਗੁਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਹੁਸੈਲੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਚਲਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਤੀਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਲਣ ਲਈ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਹੱਡੀ ਪਿੰਜਰ ਅਤੇ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪੂਰਨ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁੰਗੜਣ ਦੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਪਿੰਜਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰੋਗੇ।

20.2 ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ (Muscles)

ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਟਿਸ਼ੂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਤਪਤੀ ਮੀਜੋਡਰਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੋੜ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਭਾਰ ਦਾ 40 - 50% ਹਿੱਸਾ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਤੇਜਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਸੁੰਗੜਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਖਿਚੀਣਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਲਚਕਤਾ। ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਥਾਂ, ਰੰਗਰੂਪ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ੳ) ਹੱਡੀ (ਅ) ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ (ੲ) ਦਿੱਲ ਪੇਸ਼ੀ

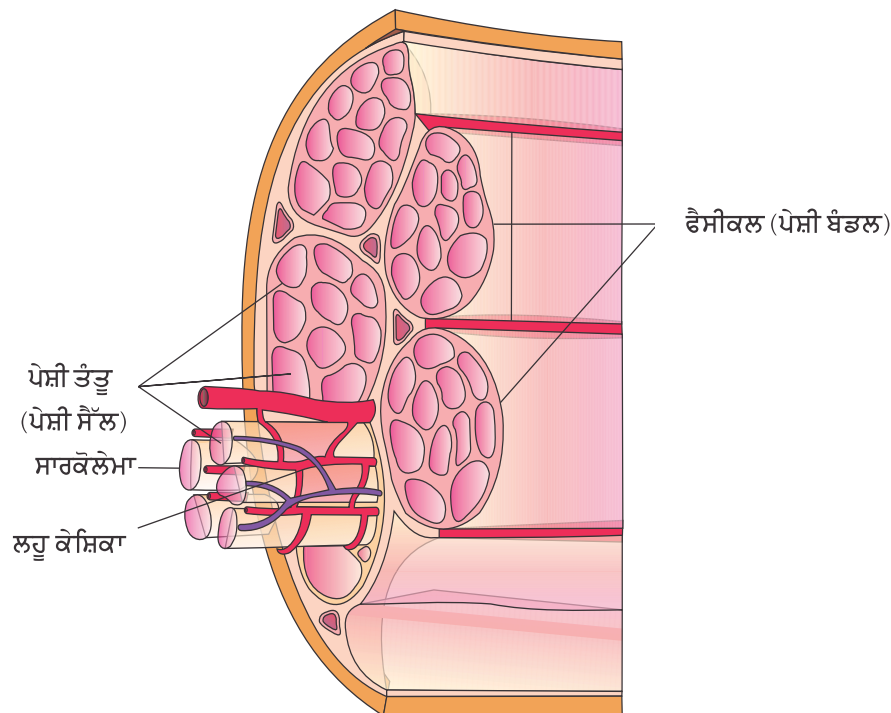
ਹੱਡੀ ਪੇਸ਼ੀਆਂ (Skeletal Muscles)— ਹੱਡੀ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਪਿੰਜਰ ਘਟਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਖਮਦਰਸ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਣ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰੀਦਾਰ ਪੇਸ਼ੀਆਂ (Striated muscles) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਛਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਛਿਤ ਪੇਸ਼ੀਆਂ (Voluntary muscles) ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਚੱਲਣ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਆਸਣ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ (Visceral muscles) — ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭੋਜਨ ਲਈ, ਜਣਨ ਮਾਰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਧਰੀਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰੀਦਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਕਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ (Smooth muscles or unstriated muscles) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਇੱਛਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਣਇੱਛਿਤ (Involuntary muscles) ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਚਨ ਨਲੀ ਰਾਹੀਂ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਜਣਨ ਮਾਰਗ ਰਾਹੀਂ ਯੁਗਮਕ ਦੇ ਆਵਾਗਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦਿੱਲ ਪੇਸ਼ੀ (Cardiac Muscles)— ਜਿਵੇਂ ਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਦਿੱਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ, ਦਿਲ ਪੇਸ਼ੀ ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਸ਼ਾਖਾਦਾਰ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਣਇੱਛਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਹੱਡੀ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਸੁੰਗੜਨ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਗਠਿਤ ਹੱਡੀ ਪੇਸ਼ੀ ਕਈ ਪੇਸ਼ੀ ਬੰਡਲਾਂ

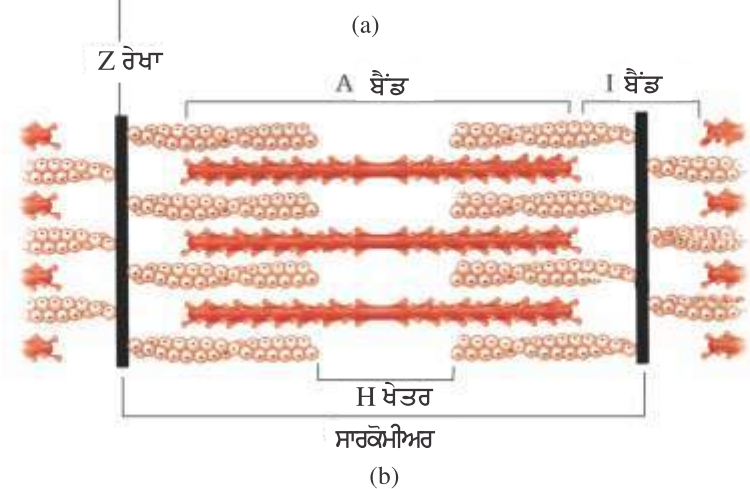
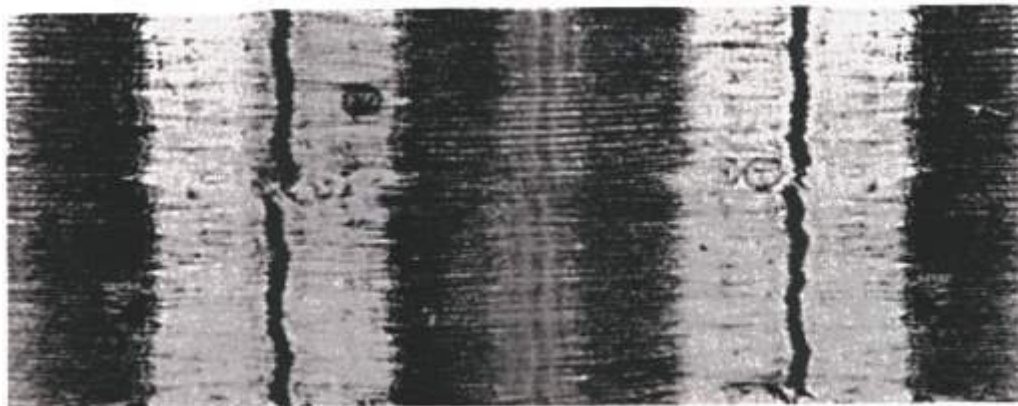
ਜਾਂ ਫੈਸੀਕਲਸ (Fascicles) ਦੀ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਨੀ (Collagenous) ਸੰਯੋਜੀ ਟਿਸ਼ੂ ਪੱਧਰ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਪਟ (Fascia) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪੇਸ਼ੀ ਬੰਡਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 20.1)। ਹਰ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਾ ਪਲਾਜ਼ਮਾ ਝਿੱਲੀ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰਕੋਲੇਮਾ (Sarcolemma) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਤਰਲ ਨੂੰ ਸਾਰਕੋਪਲਾਜ਼ਮਾ (Sarcoplasma) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਸਮੂਹੀ ਸਿਨਸੀਟੀਅਮ (Syncytium) ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ੀ ਦ੍ਰਵ (Sarcoplasma) ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਭਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਂਡੋਪਲਾਜ਼ਮਿਕ ਜਾਲ ਭਾਵ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੀ ਦ੍ਰਵੀ ਜਾਲ (Sarcoplasmic reticulum)

ਚਿੱਤਰ 20.1 ਪੇਸ਼ੀ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੀ ਤੰਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਦਾ ਰੇਖਾ ਕਾਟ ਚਿੱਤਰ

ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਆਇਨਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਘਰ ਹੈ, ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ-ਅਨੇਕਾਂ ਤੰਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਤੰਦ (MYOFILAMENTS) ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੀ ਤੰਦਕ (MYOFIBRILS) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪੇਸ਼ੀ ਤੰਦਕ ਵਿੱਚ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹਲਕੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ (bands) ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਰੇਖਿਤ ਰੂਪ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਟੀਨਾਂ-ਐਕਟਿਨ ਅਤੇ ਮਾਇਓਸਿਨ (Actin and Myosin) ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵੰਡ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਲਕੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ I- ਬੈਂਡ ਜਾਂ ਆਈਸੋਟਰੋਪਿਕ ਬੈਂਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਨੂੰ A ਬੈਂਡ ਜਾਂ ਐਨਾਈਸੋਟਰੋਪਿਕ ਬੈਂਡ (Anisotropic band) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਓਸਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਛੜ ਅਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦਾਅ (Longitudinal axis) ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟਿਨ ਤੰਤੂ ਮਾਇਓਸਿਨ ਤੰਤੂਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਪਤਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਮੋਟੇ

ਤੰਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਬੈਂਡ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਲਚੀਲੀ ਰੇਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ Z ਰੇਖਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਲੇ ਤੰਦ Z ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। A- ਬੈਂਡ ਦੇ ਮੋਟੇ ਤੰਦ, A ਬੈਂਡ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਰੇਸ਼ੇਦਾਰ ਝਿੱਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ M ਰੇਖਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ A ਅਤੇ I ਬੈਂਡ ਇਕਾਂਤਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਲਚੀਲੀਆਂ Z ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭਾਗ ਇੱਕ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇਕਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰਕੋਮੀਅਰ (Sarcomere) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 20.2)। ਅਰਾਮ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਤਲੇ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਮੋਟੇ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਪਤਲੇ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਮੋਟੇ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਮੋਟੇ ਤੰਦਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਜਿਹੜਾ ਤੰਦਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ H ਖੇਤਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

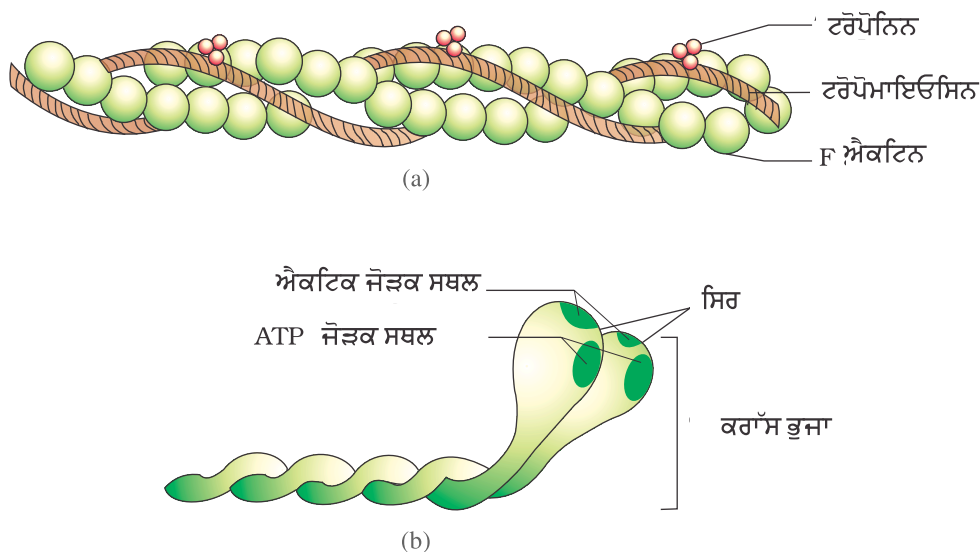

ਚਿੱਤਰ 20.2 (ੳ) ਸਾਰਕੋਮੀਅਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੀ ਤੰਦ ਦੀ ਬਣਤਰ (ਅ) ਇੱਕ ਸਾਰਕੋਮੀਅਰ ਦਾ ਗ੍ਰਾਫ

20.2.1 ਸੁੰਗੜਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰੋਟੀਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ

Structure of Contractile Proteins

ਹਰ ਐਕਟਿਨ (ਪਤਲੇ) ਤੰਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਪਾਇਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲਕ ਦੇ F (ਤੰਦਮਈ) ਐਕਟਿਨਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ F ਐਕਟਿਨ G (ਗੋਲਾਕਾਰ) ਐਕਟਿਨ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਬਹੁਲਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਟਰੋਪੋਮਾਇਉਸਿਨ ਦੇ ਦੋ ਤੰਦਾਂ F ਐਕਟਿਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਟਰੋਪੋਨਿਨ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਅਣੂ ਟਰੋਪੋਮਾਇਉਸਿਨ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਟਰੋਪੋਨਿਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਪ ਇਕਾਈ ਐਕਟਿਨ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਇਉਸਿਨ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 20.3) ਹਰੇਕ ਮਾਇਉਸਿਨ (ਮੋਟੇ) ਤੰਦ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਲਕ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਹੈ। ਕਈ ਇਕਲਕ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਜਿਵੇਂ ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ (ਚਿੱਤਰ 20.3) ਇੱਕ ਮੱਧ ਤੰਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ ਦੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਭੁਜਾ ਸਹਿਤ ਗੋਲਾਕਾਰ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਛ। ਸਿਰ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ (HMM) ਅਤੇ ਪੂਛ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ (LMM) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ ਘਟਕ ਭਾਵ ਸਿਰ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਭੁਜਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿਯਤ ਕੋਣ ਤੇ ਇਹ ਤੰਦ ਤੇ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਉੱਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਾਸ ਭੁਜਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਲਾਕਾਰ ਸਿਰ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ATP ਏਜ਼ ਐਨਜ਼ਾਈਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ATP ਲਈ ਬੰਧਨ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਐਕਟਿਨ ਲਈ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਥਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

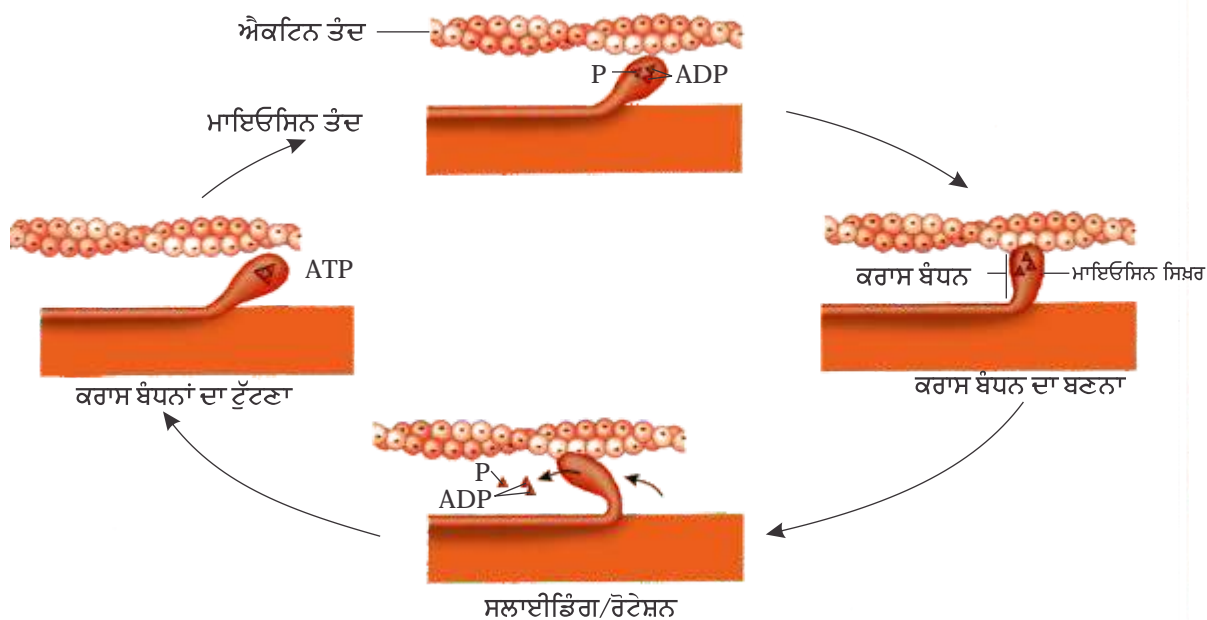
ਚਿੱਤਰ 20.3 (ੳ) ਇੱਕ ਐਕਟਿਨ ਪਤਲਾ ਤੰਦ (ਅ) ਮਾਇਉਸਿਨ (ਮੋਰੋਮਾਇਉਸਿਨ)

20.2.2 ਪੇਸ਼ੀ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ (Mechanism of Muscle Contraction)

ਪੇਸ਼ੀ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਫਿਲਾਮੈਂਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਹੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸੁੰਗੜਨਾ ਪਤਲੇ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਮੋਟੇ ਤੰਦਾਂ ਉਤੇ ਸਰਕਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

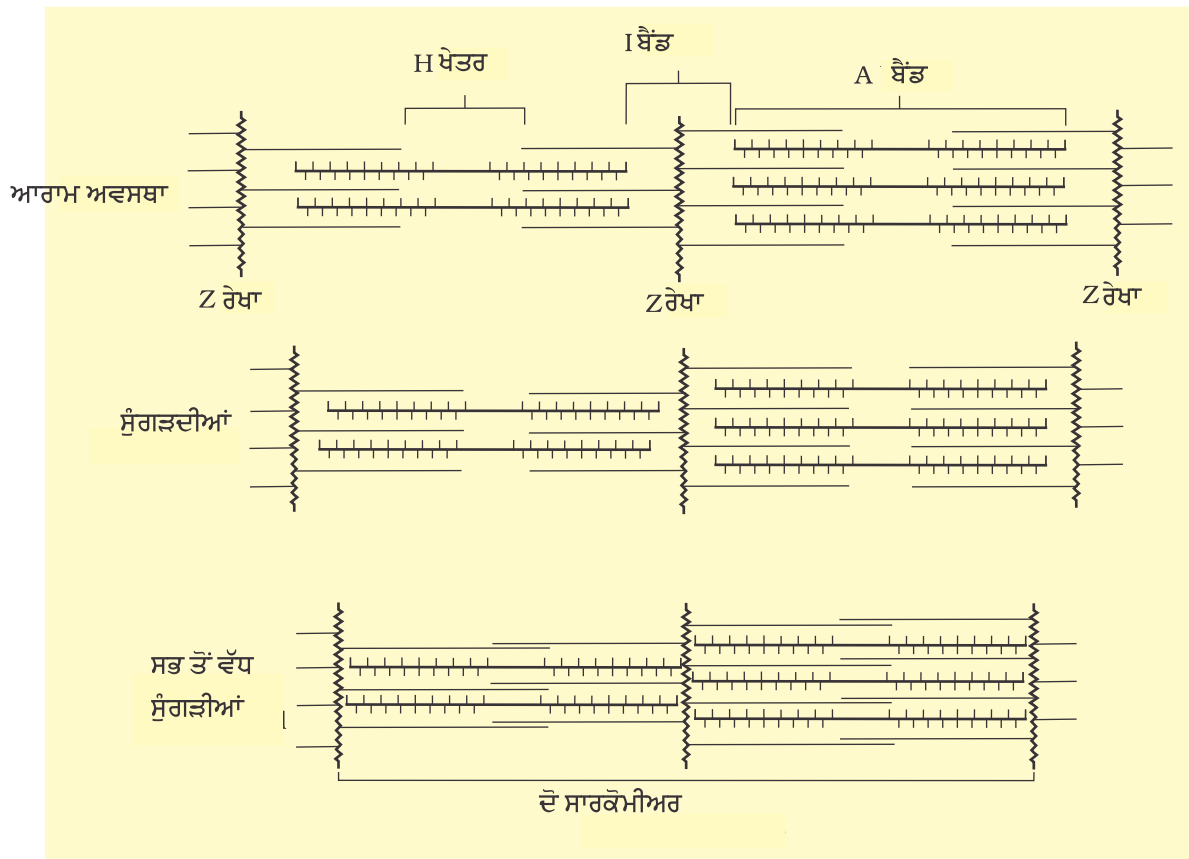
ਕੇਂਦਰੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਨਾੜੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਨਿਊਰਾਨ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ

ਨਾਲ ਸੁੰਗੜਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕ ਨਿਊਰਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ੇ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਕ ਨਾੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਰਕੋਲੇਮਾ ਦੀ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਨਾੜੀ ਪੇਸ਼ੀ ਸੰਗਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਕ ਅੰਤ ਪਲੇਟ (Neuromuscular Junction Or Motor End Plate) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇੱਕ ਨਾੜੀ ਸੰਕੇਤ ਪੁੱਜਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਾੜੀ ਸੰਚਾਰੀ (acetyl choline) ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਰਕੋਲੇਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ (Action Potential) ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੇਸ਼ੀ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰਕੋਪਲਾਜਮ ਵਿੱਚ Ca^{++} ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। Ca^{++} ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਐਕਟਿਨ ਤੰਦਾ ਤੇ ਟ੍ਰੋਪੋਨਿਨ ਦੀ ਉੱਪਇਕਾਈ ਨਾਲ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਬੰਧਨ ਬਣਾਕੇ ਐਕਟਿਨ ਦੇ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ATP ਦੇ ਪਾਣੀ ਅਪਘਟਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਾਈਓਸਿਨ ਸ਼ਿਖਰ ਐਕਟਿਨ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੱਥਲਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਸ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੱਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਚਿੱਤਰ 20.4)। ਇਸ ਬੰਧਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਐਕਟਿਨ ਤੰਦਾਂ A band ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਿਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ Z ਰੇਖਾ ਵੀ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰਕੋਮੀਅਰ ਛੋਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਚਿੱਤਰ 20.4 ਕ੍ਰਾਸ ਬੰਧਨ ਦੇ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ/ਸ਼ਿਖਰ ਦੀ ਰੋਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ ਬੰਧਨ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ।

ਹੈ ਭਾਵ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਸੁੰਗੜਨ ਸਮੇਂ I ਬੈਂਡਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ A ਬੈਂਡਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਉਨੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 20.5)। ADP ਅਤੇ P_i ਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਮਾਈਓਸਿਨ ਮੁੜ ਵਿਰਾਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ATP ਦੇ ਵਧਣ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਸ ਬੰਧਣ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ (ਚਿੱਤਰ 20.4)। ਮਾਈਓਸਿਨ ਸ਼ਿਖਰ ATP ਨੂੰ ਅਪਘਟਿਤ ਕਰਕੇ ਕਰਾਸ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਹਰਾਓ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਾੜੀ ਸੰਵੇਗੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਰਕੋ ਪਲਾਜਮਿਕ ਰੈਟੀਕੁਲਮ ਦੁਆਰਾ Ca^{++} ਦੇ ਸੋਖਣ ਨਾਲ ਐਕਟਿਨ ਸਥਲ ਮੁੜ ਢੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ Z ਰੇਖਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਥਾਨ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ ਢਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚ

ਚਿੱਤਰ 20.5 ਪੇਸ਼ੀ ਸੁੰਗੜਨ ਦਾ ਸਪਾਈਰਲ ਤੰਦ ਸਿਧਾਂਤ (ਪਤਲੇ ਤੰਦ ਦੀ ਗਤੀ ਅਤੇ I ਬੈਂਡ ਅਤੇ H ਖੇਤਰ ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਕਾਰ)

ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਾਈਕੋਜਨ ਦੇ ਅਣਆਕਸੀ ਵਿਖੰਡਨ ਨਾਲ ਲੈਕਟਿਕ ਐਸਿਡ ਦਾ ਜਮਾਅ ਹੋਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਥਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਭੰਡਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਈਓਗਲੋਬਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਈਓਗਲੋਬਿਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟੋਕਾਂਡ੍ਰੀਆ ਵੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ATP ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਸੀ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੁੱਝ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਈਓਗਲੋਬਿਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸਫੇਦ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਫੇਦ ਪੇਸ਼ੀਆਂ (White Fibres) ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟੋਕਾਂਡ੍ਰੀਆ ਤਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰਕੋਪਲਾਜ਼ਮਿਕ ਰੈਟੀਕੁਲਮ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਣ-ਆਕਸੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

20.3 ਪਿੰਜਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Skeletal System)

ਪਿੰਜਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਪਸਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਜਦ ਬਿਨਾਂ ਜਬਾੜਿਆਂ